

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII W SZKOLE PODSTAWOWEJ II ETAP EDUKACYJNY

Przedmiotowy system oceniania został opracowany na podstawie *Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach* zatwierdzonego przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w dniu 9 czerwca 2010 (nr programu AZ-2-01/10) i jest zgodny z Rozporządzeniem MEN z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 83, poz. 562, z późn. zm.).

Ocenę z religii ustalamy w oparciu o kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze.

W ocenianiu z religii obowiązują poniższe zasady:

1. Obiektywność – zastosowanie jednolitych norm i kryteriów oceniania.
2. Jawność – podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (rodzicom na ich zapotrzebowanie lub gdy zaistnieje taka potrzeba ze strony szkoły).
3. Instruktywność – wskazanie na występujące braki.
4. Mobilizacja do dalszej pracy.

Prowadzenie zróżnicowanych form i rodzajów kontroli:

1. Kontrola wstępna (dokonanie diagnozy wiedzy i umiejętności w początkowej fazie kształcenia).
2. Kontrola bieżąca (sprawdzanie w trakcie trwania procesu kształcenia).
3. Kontrola końcowa (dotyczy zakończonego etapu kształcenia).
4. Kontrola dystansowa (zbadanie trwałości wyników po pewnym okresie od zakończenia procesu).

Metody kontroli i ocen:

1. Konwencjonalne (bieżąca kontrola, prace pisemne, posługiwanie się książką, ćwiczenia praktyczne, kontrola graficzna, obserwacja uczniów w toku ich pracy itp.).
2. Techniczne sposoby kontrolowania procesu dydaktycznego (kontrola i ocena przy pomocy zróżnicowanych zadań testowych).

Sposoby oceniania:

Wartościowanie gestem, słowem, mimiką, stopniem.

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
2. Zainteresowanie przedmiotem.
3. Stosunek do przedmiotu.
4. Pilność i systematyczność.
5. Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
6. Postawa.

Przedmiot oceny z religii zawiera kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze. W wartościowaniu oceny z religii nauczyciel uzupełnia dydaktyczny zakres oceny wymiarem duszpasterskim. Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz

także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Cele oceniania:

1. Informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych.
2. Motywowanie ucznia do dalszej pracy.
3. Pomaganie uczniowi w samodzielnym planowaniu jego rozwoju.
4. Systematyczne informowanie rodziców (prawnych opiekunów) o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.
5. Umożliwienie nauczycielom doskonalenia organizacji i metod pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Ocenie podlegają:

1. Pisemne prace kontrolne i kartkówki.
2. Odpowiedzi ustne objęte zakresem materiału z zakresu trzech ostatnich lekcji.
3. Wypowiedzi w trakcie lekcji, podczas dyskusji, powtórzenia itp.
4. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa.
5. Znajomość podstawowych prawd wiary.
6. Prowadzenie zeszytu ucznia.
7. Pilność, systematyczność, postawy, umiejętności.
8. Korzystanie z Pisma świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.
9. Postawy wskazujące na potrzebę wartościowania.
10. Inne formy aktywności ucznia:
 - praca w grupie (udział w dyskusji, prezentowanie efektów pracy zespołu),
 - aktywność na zajęciach lekcyjnych,
 - referaty, prezentacje,
 - udział w olimpiadach, konkursach.
11. Praktyki religijne nie podlegają ocenie.

Zasady oceniania

1. Nauczyciel religii na początku każdego roku szkolnego informuje uczniów oraz ich rodziców (prawnych opiekunów) o:
 - wymaganiach edukacyjnych niezbędnych do uzyskania śródrocznej i rocznej (semestralnej) ocenie klasyfikacyjnej wynikających z realizowanego przez siebie programu nauczania;
 - sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów;
 - warunkach i trybie uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej (semestralnej) oceny klasyfikacyjnej.
2. Oceny cząstkowe – semestralne i końcoworocznej – wyrażone są według skali:
 - celujący (6),
 - bardzo dobry (5),
 - dobry (4),
 - dostateczny (3),
 - dopuszczający (2),

- niedostateczny (1).
3. W ciągu jednego semestru nauczyciel wystawia każdemu uczniowi co najmniej trzy oceny częściowe.
 4. Oceny są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów). Na wniosek ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) nauczyciel religii uzasadnia ustaloną ocenę w sposób określony w statucie szkoły.
 5. Pisemne prace kontrolne przeprowadzane są dwa razy w ciągu semestru. Obejmują więcej niż trzy jednostki lekcyjne. Zapowiedziane są co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem, a sprawdzane są przez nauczyciela do dwóch tygodni. Natomiast zakres materiału kartkówki powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub materiał podstawowy. Nauczyciel ma prawo do niepodawania terminu prac kontrolnych, jeżeli uczniowie dezorganizują proces oceny osiągnięć. Na wniosek ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) sprawdzone i ocenione pisemne prace kontrolne oraz inna dokumentacja dotycząca oceniania ucznia z religii są udostępniane do wglądu uczniowi lub jego rodzicom (prawnym opiekunom).
 6. Odpowiedzi ustne objęte są zakresem materiału z zakresu trzech ostatnich lekcji. Uczeń ma prawo dwa razy w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do odpowiedzi (bez konsekwencji).
 7. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa, kontrolowana jest na bieżąco, a oceniania przynajmniej raz w ciągu semestru. Uczeń ma prawo raz w ciągu semestru zgłosić brak pracy krótkoterminowej (bez konsekwencji), jednak winien ją uzupełnić na następne zajęcia.
 8. Kontrola znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana jest podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej.
 9. Zeszyt ucznia (ćwiczenia) sprawdzany jest według ustaleń nauczyciela. Przynajmniej jeden raz w semestrze przeprowadzana jest kompleksowa ocena zeszytu.
 10. Promuje się systematyczne ocenianie w ciągu semestrów połączone z możliwością poprawiania. W wyjątkowych, uzasadnionych sytuacjach poprawianie może odbywać się bezpośrednio przed wystawianiem oceny semestralnej lub końcoworocznej. Przeprowadza się je według ustaleń osób zainteresowanych w terminie i z zakresu wskazanego przez nauczyciela religii z zastosowaniem formy pisemnej lub ustnej.
 11. Przed rocznym (semestralnym) klasyfikacyjnym zebraniem plenarnym rady pedagogicznej nauczyciel religii jest zobowiązany poinformować ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów) o przewidywanej dla niego rocznej (semestralnej) ocenie klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych w terminie i formie określonych w statucie szkoły.
 12. Ocena śródroczna i roczna nie ma charakteru średniej arytmetycznej ocen częściowych; znaczący wpływ mają przede wszystkim oceny uzyskane (w semestrze lub w ciągu całego roku szkolnego) z prac kontrolnych, dłuższych wypowiedzi, referatów, o ile prezentacja ich przejmie formę wypowiedzi ustnej oraz innych form pracy o charakterze samodzielnym.
 13. Uczeń, który przystąpi do olimpiady czy konkursu religijnego i pomyślnie ukończy co najmniej etap szkolny, będzie mógł uzyskać podniesienie oceny końcoworocznej o jeden stopień.
 14. Laureaci konkursów przedmiotowych z religii o zasięgu wojewódzkim (diecezjalnym), międzywojewódzkim i ogólnopolskim otrzymują z danych zajęć edukacyjnych celującą roczną (semestralną) ocenę klasyfikacyjną. Uczeń, który tytuł laureata ww. konkursów bądź laureata lub finalisty olimpiady przedmiotowej uzyskał po ustaleniu albo uzyskaniu rocznej (semestralnej) oceny klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych, otrzymuje celującą końcową ocenę klasyfikacyjną z religii.
 15. Uczeń może nie być klasyfikowany z religii jeżeli brak jest podstaw do ustalenia śródrocznej lub rocznej (semestralnej) oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia

na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczonego na zajęcia z religii w szkolnym planie nauczania. Uczeń nieklasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny z religii.

16. Egzamin klasyfikacyjny z religii zdaje również uczeń:

- realizujący, na podstawie odrębnych przepisów, indywidualny tok nauki;
- spełniający obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą.

17. Uczeń lub jego rodzice (prawni opiekunowie) mogą zgłosić zastrzeżenia do dyrektora szkoły, jeżeli uznają, że roczna (semestralna) ocena klasyfikacyjna z religii została ustalona niezgodnie z przepisami prawa dotyczącymi trybu ustalania tej oceny. Zastrzeżenia mogą być zgłoszone w terminie 7 dni od dnia zakończenia zajęć dydaktycznych.

18. Informacja o grożącej ocenie niedostatecznej z przedmiotu winna być przekazana uczniowi i jego rodzicom (prawnym opiekunom) na miesiąc przed klasyfikacją. Nauczyciel religii przedstawia możliwości poprawy oceny poprzez uzupełnienie niezbędnych wiadomości i umiejętności.

19. Uczeń, który w wyniku klasyfikacji rocznej (semestralnej) uzyskał ocenę niedostateczną z religii może zdawać egzamin poprawkowy.

20. W oddziałach integracyjnych śródroczną i roczną (semestralną) ocenę klasyfikacyjną z religii dla uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego ustala nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne, po zasięgnięciu opinii nauczyciela współorganizującego kształcenie integracyjne.

21. Nauczyciel religii jest zobowiązany, na podstawie opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, dostosować wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie ww. wymaganiom.

Ustalenie wymagań programowych w obrębie poszczególnych poziomów oraz zastosowanie ich w określonych ocenach osiągnięć uczniów

1. Wymagania ponadprogramowe (wykraczające)

Na ocenę CELUJĄCĄ uczeń:

- Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej.
- Prezentuje treści wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ.
- Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych.
- Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną.
- Angażuje się w prace pozalekcyjne (np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp.).
- Osiąga sukcesy w konkursach wiedzy religijnej.
- Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
- Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność.
- Inne osiągnięcia indywidualne ucznia promujące ocenę celującą.

2. Wymagania dopełniające

Na ocenę BARDZO DOBRĄ uczeń:

- Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dobrej.
- Opanował pełny zakres wiedzy, postaw i umiejętności określony poziomem nauczania religii.
- Prezentuje poziom wiadomości powiązanych ze sobą w logiczny układ.
- Umiejętnie wykorzystuje wiadomości w teorii i praktyce bez ingerencji nauczyciela.
- Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi.
- Odznacza się pełną znajomością pacierza.
- Wzorowo prowadzi zeszyt i odrabia prace domowe.
- Aktywnie uczestniczy w religii.
- Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej.
- Jest pilny, systematyczny, zainteresowany przedmiotem.
- Odpowiedzialnie włącza się w dynamikę i przeżycia roku liturgicznego.
- Opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności wyznaczonych przez nauczyciela programem nauczania; osiągnięcia ucznia należą do złożonych i wymagających samodzielności.
- Inne możliwości indywidualne ucznia promujące ocenę bardzo dobrą.

3. Wymagania rozszerzające

Na ocenę DOBRĄ uczeń:

- Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dostatecznej.
- Opanował materiał programowy z religii.
- Prezentuje wiadomości powiązane związkami logicznymi.
- Poprawnie rozumie uogólnienia i związki między nimi oraz wyjaśnia zjawiska inspirowane przez nauczyciela.
- Stosuje wiedzę w sytuacjach teoretycznych i praktycznych.
- Wykazuje się dobrą znajomością pacierza.
- W zeszycie ma wszystkie notatki i prace domowe.
- Korzysta z pomocy dydaktycznych podczas zajęć lekcyjnych (podręcznik, zeszyt ucznia i inne).
- Systematycznie uczestniczy w zajęciach religii.
- Jest zainteresowany przedmiotem.
- Wykazuje się dobrą umiejętnością zastosowania zdobytych wiadomości.
- Postawa ucznia nie budzi wątpliwości.
- Stara się być aktywnym podczas lekcji.
- Wiadomości i umiejętności ucznia przewidziane programem nauczania nie są pełne dla danego etapu nauczania, ale wiele umiejętności ma charakter złożony i samodzielny.
- Inne osiągnięcia indywidualne ucznia promujące ocenę dobrą.

4. Wymagania podstawowe

Na ocenę DOSTATECZNĄ uczeń:

- Opanował łatwe, całkowicie niezbędne wiadomości, postawy i umiejętności.
- Prezentuje podstawowe treści materiału programowego z religii.

- Wykazuje się wiadomościami podstawowymi, połączonymi związkami logicznymi.
- Dość poprawnie rozumie podstawowe uogólnienia oraz wyjaśnia ważniejsze zjawiska z pomocą nauczyciela.
- Potrafi stosować wiadomości dla celów praktycznych i teoretycznych przy pomocy nauczyciela.
- W przekazywaniu wiadomości z religii popełnia niewielkie i nieliczne błędy.
- Odznacza się małą kondensacją wypowiedzi.
- Wykazuje się podstawową znajomością pacierza.
- W zeszycie ucznia sporadyczne braki notatek, prac domowych.
- Prezentuje przeciętną pilność, systematyczność i zainteresowanie przedmiotem.
- Wiadomości i umiejętności ucznia są na poziomie podstawowych wiadomości i umiejętności przewidzianych programem nauczania dla danego etapu; wiadomości i umiejętności należą do przystępnych, o średnim stopniu złożoności i wystarczą do pomyślnego dalszego uczenia się.
- Inne możliwości indywidualne ucznia wskazujące na ocenę dostateczną.

5. Wymagania konieczne

Na ocenę DOPUSZCZAJĄCĄ uczeń:

- Opanował konieczne pojęcia religijne.
- Wykazuje się luźno zestawionym poziomem wiadomości programowych.
- Prezentuje mało zadowalający poziom postaw i umiejętności.
- Wykazuje brak rozumienia podstawowych uogólnień.
- Cechuje się brakiem podstawowej umiejętności wyjaśniania zjawisk.
- Nie potrafi stosować wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela.
- Podczas przekazywania wiadomości popełnia liczne błędy, wykazuje niepoprawny styl wypowiedzi, posiada trudności w wysławianiu się.
- Prowadzi zeszyt ucznia.
- Ma problemy ze znajomością pacierza.
- Wykazuje poprawny stosunek do religii.
- Opanował elementarne wiadomości i umiejętności programowe przewidziane dla danego etapu edukacyjnego; są to wiadomości i umiejętności bardzo przystępne, proste i praktyczne, niezbędne w funkcjonowaniu szkolnym i pozaszkolnym.
- Inne możliwości indywidualne ucznia wskazujące na ocenę dopuszczającą.

6. Ocena NIEDOSTATECZNA

Uczeń:

- Wykazuje rażący brak wiadomości programowych.
- Cechuje się brakiem jedności logicznej między wiadomościami.
- Prezentuje zupełny brak rozumienia uogólnień i nieumiejętność wyjaśniania zjawisk.
- Wykazuje zupełny brak umiejętności stosowania wiedzy.
- Podczas przekazywania informacji popełnia bardzo liczne błędy.
- Cechuje się rażąco niepoprawnym stylem wypowiedzi.
- Nie wykazuje się znajomością pacierza.
- Nie posiada zeszytu ucznia lub dość często nie przynosi go na lekcję.
- Lekceważy przedmiot.
- Opuszcza lekcje religii.
- Inne uwarunkowania indywidualne ucznia wskazujące na ocenę niedostateczną.

Wszystkie inne ustalenia znajdują się w Wewnątrzszkolnym Systemie Oceniania obowiązującym w szkole oraz w zasadach oceniania opracowanych przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski.

W opracowaniu Przedmiotowego systemu oceniania z religii korzystano m.in. z następującej literatury:

Konferencja Episkopatu Polski, *Dyrektorium katechetyczne Kościoła katolickiego w Polsce*, Kraków 2001.

Konferencja Episkopatu Polski, *Podstawa programowa katechezy Kościoła Katolickiego w Polsce*, Kraków 2010.

Zaproszeni przez Boga. Podręcznik metodyczny dla klasy 4 szkoły podstawowej, red. Z. Marek, Kraków 2002.

Biblioteczka Reformy, *MEN o ocenianiu*, Warszawa 2000.

Ocena w katechezie, red. S. Kulpaczyński, Lublin 2001.

J. Szpet, *Dydaktyka katechezy*, Poznań 1999.

J. Szpet, *Wymagania programowe. Jak sprawdzać i oceniać na katechezie?*, Płock 1996.

M. Śnieżyński, *Zarys dydaktyki dialogu*, Kraków 1998.

Kryteria oceniania

w zakresie **4 klasy szkoły podstawowej**

opracowane na podstawie materiałów katechetycznych

„Zaproszeni przez Boga” z serii „Drogi Przymierza

Rozdział I

CZY PRZYJAŹNIĘ SIĘ Z PANEM JEZUSEM?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - charakteryzuje postawę przyjaciela Jezusa; - wymienia przykazania Dekalogu; - potrafi scharakteryzować znaki liturgiczne i postawy wykonywane podczas Eucharystii; - wyjaśnia, dlaczego nie należy spóźniać się na Mszę Świętą; - mówi z pamięci teksty aktu pokuty ze Mszy Świętej; - wymienia etapy sakramentu pokuty i je wyjaśnia; - wyjaśnia, jaka jest różnica między aktem pokuty a sakramentem pojednania; - wie, że katolicy w różny sposób na Mszy Świętej uwielbiają Boga; - wyjaśnia znaczenie kolekty mszalnej.	Uczeń: - wymienia warunki przyjaźni z Jezusem na podstawie J 15, 12-17; - wyjaśnia, co znaczą poszczególne przykazania dla ucznia klasy IV; - odróżnia postawy od gestów i znaków; - wymienia znaki świadczące o tym, że na Mszy Świętej gromadzimy się w imię Boga; - wyjaśnia sens aktu pokuty na początku Mszy Świętej; - wymienia skutki sakramentu pokuty; - pamięta tekst hymnu <i>Chwała na wysokości Bogu</i>; - charakteryzuje rolę kapłana i naszą rolę w modlitwie kolekty wyrażoną w słowie „Amen”.	Uczeń: - prezentuje sposoby umacniania przyjaźni z Jezusem; - wyjaśnia związek pomiędzy ofiarą i przyjaźnią; - wyjaśnia, dlaczego uczestnicy liturgii wykonują te same gesty i znaki; - wyjaśnić znaczenie znaku krzyża i słowa „Amen”; - wymienia sposoby umożliwiające przyczynienie się do tworzenia wspólnoty; - uzasadnia, dlaczego człowiek wierzący powinien często korzystać z sakramentu pokuty i pojednania; - wyjaśnia rolę hymnu we Mszy Świętej; - wyróżnia w tekście części składowe kolekty.	Uczeń: - wyjaśnia znaczenie Mszy Świętej dla rozwijania przyjaźni z Jezusem; - wyjaśnia związek pomiędzy Eucharystią i Dekalogiem; - wyjaśnia znaczenie poprawnie wykonywanych gestów i postaw dla owocnego uczestnictwa we Mszy Świętej; - uzasadnia potrzebę gromadzenia się na Mszy Świętej; - wyjaśnia, dlaczego przeproszenie, przebaczenie jest konieczne do budowania wspólnoty; - wyjaśnia sens odprawiania pierwszych piątków miesiąca; - charakteryzuje postawy wyrażane w hymnie <i>Chwała na wysokości Bogu</i>;

			- porządkuje przebieg obrzędów wstępnych Mszy Świętej.
--	--	--	--

Rozdział II KIEDY POZNAJĘ PANA BOGA?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - definiuje pojęcie „Objawienia”; - wyjaśnia, skąd pochodzi nazwa Biblia; - wskazuje część Mszy Świętej, w której czytane jest Pismo Święte; - wie, że katecheta jest nauczycielem wiary, któremu biskup powierza zadanie przekazywania Bożego Objawienia; - wie, że poznając wydarzenia i postaci Starego Testamentu, odkrywamy, co dzisiaj Bóg mówi do ludzi o Sobie i Swoich oczekiwaniach względem każdego człowieka; - na podstawie tekstów wybranych psalmów wskazuje, co mówią one o Bogu; - wyjaśnia, co znaczy Dobra Nowina o zbawieniu; - wie, że jedna Dobra Nowina została zapisana	Uczeń: - opisuje sposoby objawiania się Boga człowiekowi; - wyjaśnia, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka; - wymienia, z jakich części składa się Pismo Święte; - wymienia formy nauczania Kościoła; - wymienia sposoby przemawiania Boga do człowieka; - na podstawie tekstów wybranych psalmów wymienia postawy człowieka, o których piszą ich autorzy; - określa, kiedy na Mszy Świętej czytana jest Ewangelia; - wyjaśnia, dlaczego jedna Dobra Nowina została zapisana w czterech księgach; - zna odpowiedzi na wezwania kapłana	Uczeń: - integruje wydarzenia biblijne z rokiem liturgicznym; - wyjaśnia, że autorem ksiąg Pisma Świętego jest zarówno Bóg, jak i człowiek; - wyjaśnia dlaczego warto czytać i starać się zrozumieć teksty Pisma Świętego; - wyjaśnia pojęcie: Urząd Nauczycielski Kościoła; - wskazuje różnicę pomiędzy poznawaniem postaci historycznych i wydarzeń Starego Testamentu; - wyjaśnia znaczenie psalmów w Liturgii Słowa; - wyjaśnia dlaczego psalm śpiewany podczas Mszy Świętej nazywamy responsoryjnym; - wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest Dobrą Nowiną o zbawieniu w Jezusie;	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie i nauczanie Kościoła; - wyjaśnia istotę natchnienia ksiąg Pisma Świętego; - wyjaśnia znaczenie poszczególnych części sigli; - wyjaśnia, dlaczego papież i biskupi mają prawo wyjaśniania Bożego Objawienia; - wyjaśnia istotę tekstów liturgicznych jako dialogu Boga z człowiekiem; - wyjaśnia związek treści psalmów z życiem człowieka wierzącego; - wie po co we Mszy Świętej czytamy fragmenty Ewangelii; - charakteryzuje poszczególne zapisy Ewangelii; - analizuje ludzkie zachowania w świetle

na cztery różne sposoby; - wie, że dla podkreślenia ważności czytanej Ewangelii śpiew „Alleluja” jest wykonywany uroczysto, a obecni na Mszy Świętej włączają się w niego w postawie stojącej; - przyporządkowuje Dzieje Apostolskie, listy i Apokalipsę do właściwej części Pisma Świętego; - definiuje pojęcie „homilia”; - wie, że ludzie wyrażają swą wiarę w ciągu wieków na różne sposoby; - charakteryzuje „modlitwę powszechną”.	podczas czytania Ewangelii; - definiuje pojęcia: „Alleluja” „Ewangeliarz”; - przyporządkowuje poznane księgi Nowego Testamentu do właściwej części Mszy Świętej; - wyjaśnia, dlaczego wierzący słuchają homilii; - recytuje wspólnie <i>Credo</i> mszalne; - uzasadnia dlaczego jest ważne, aby modlić się za innych.	- przyporządkowuje symbole ewangelistom i wyjaśnić ich znaczenie; - definiuje pojęcia: „Alleluja” „Ewangeliarz”; - wyjaśnia, że poprzez poznawanie ksiąg Nowego Testamentu rozwijamy przyjaźń z Panem Jezusem; - analizuje tekst Mt 19, 16-22 oraz treść opowiadania ks. Kazimierza Wójtowicza <i>Ziarna przyjaźni</i> ; - wymienia prawdy wiary zawarte w wyznaniu wiary; - wyjaśnia potrzebę modlitwy powszechnej we Mszy Świętej.	słowa Bożego (na podstawie poznanych fragmentów Pisma Świętego); - charakteryzuje zawartość treściową Dziejów Apostolskich, listów i Apokalipsy; - przyporządkowuje treść homilii do swoich możliwości wypełniania Bożych przykazań; - wyjaśnia artykuły wyznania wiary; - wymienia elementy składowe wezwań kierowanych do Boga w modlitwie powszechniej.
---	--	---	--

Rozdział III DLACZEGO MAM KOCHAĆ PANA BOGA I LUDZI?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega istota daru; - wyjaśnia, na czym polega wyjątkowość człowieka w świecie roślin i zwierząt; - rozróżnia wytwory kultury materialnej od wytworów kultury duchowej; - wyjaśnia, co to znaczy być ofiarnym; - wskazuje osoby i czyny, poprzez które	Uczeń: - wymienia dary naturalne otrzymane od Stwórcy; - wymienia dary duchowe i wyjaśnia ich znaczenie; - wyjaśnia różnicę między tym, że Bóg stwarza, a człowiek tworzy; - wymienia część Mszy Świętej, która jest wezwaniem do postawy ofiarności wobec innych;	Uczeń: - nazywa część Mszy Świętej, w której wykorzystujemy dary stworzone przez Boga; - wyjaśnia, co to znaczy, że człowiek posiada godność; - wyjaśnia, na czym polega chrześcijański wymiar kultury; - wymienia uczynki miłosierdzia co do ciała i duszy i proponuje, jak je wypełnia, by być ofiarnym wobec innych;	Uczeń: - interpretuje tekst Rdz 1, 1.3.5.9.11.16. 20.25-26; - uzasadnia, że każdy jest odpowiedzialny za otrzymane dary; - analizuje tekst <i>Dekalogu św. Franciszka z Asyżu</i> ; - opowiada perykopę Łk 9, 12-17, patrząc na te wydarzenia z perspektywy Apostołów, Jezusa

inni okazali się ofiarni wobec niego; - wie, że człowiek wybierając zło - grzech jest w niewoli zła i grzechu; - pamięta dialog pojawiający się przed prefacją i <i>Święty</i>; - opowiada, co dzieje się podczas przeistoczenia; - określa, w jaki sposób można okazywać miłość w działaniu; - wyjaśnia, czym jest Msza Święta i dlaczego powinniśmy w niej uczestniczyć; - podaje nazwę modlitwy, której Pan Jezus nauczył swoich przyjaciół - Apostołów; - wie, że znak pokoju przekazujemy podaniem ręki lub skinieniem głowy i słowami: pokój z Tobą; - wyjaśnia, kiedy możemy przyjmować Komunię Świętą; - wie, że ważne jest dziękczynienie po przyjęciu Komunii świętej.	- wymienia, jakie dary składamy Bogu w czasie Eucharystii; - opowiada, w jaki sposób Jezus wyzwala ludzi z niewoli grzechu; - wyjaśnia, dlaczego podczas Mszy Świętej dziękujemy Bogu za Jego dary; - wyjaśnia, że przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa dokonuje się mocą Ducha Świętego; - podaje sytuacje z życia, przez które człowiek mówi Bogu „tak”; - wyjaśnia, dlaczego w Modlitwie Pańskiej nazywamy Boga Ojcem; - wymienia, o co prosimy w Modlitwie Pańskiej; - interpretuje gest przekazywanego znaku pokoju, który czynimy podczas Mszy Świętej; - wie, że w dialogu przed przyjęciem Komunii świętej wyznajemy wiarę w zbawczą moc Jezusa Chrystusa.	- wymienić ofiary czasów Starego Testamentu; - wyjaśnia, dlaczego grzech prowadzi do wewnętrznej niewoli; - wymienia części Mszy Świętej, w których w szczególny sposób składamy Panu Bogu wdzięczność i uwielbienie; - uzasadnia, dlaczego oddanie życia uznawane jest za znak największej miłości; - wyjaśnia znaczenie słowa „Amen” kończącego modlitwę eucharystyczną; - nazywa część Mszy Świętej, w której odmawiamy Modlitwę Pańską; - wyjaśnia, dlaczego prosimy Pana Jezusa o pokój podczas Mszy Świętej; - wymienia powody, dla których należy brać udział, w niedzielnej Eucharystii.	- tłum; - potrafi odszukać w Piśmie Świętym wskazany fragment; - wyjaśnia związek Eucharystii z ofiarą Jezusa na krzyżu; - wymienia dary, za które dziękujemy Panu Bogu w prefacji; - wyjaśnia związek ofiary złożonej w Wieczerniku, na krzyżu i podczas Mszy Świętej; - definiuje słowo „doksologia”; - wyjaśnia, dlaczego należy odmawiać Modlitwę Pańską; - charakteryzuje postawy, gesty, słowa, które pomagają budować pokój; - wyjaśnia, dlaczego należy przyjmować przemieniony podczas Eucharystii w Ciało Chrystusa chleb.
--	---	--	---

Rozdział IV DOKĄD ZMIERZAM, IDĄC ZA PANEM JEZUSEM?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - umie nazwać cel życia chrześcijanina;	Uczeń: - wyjaśnia, kto daje człowiekowi życie	Uczeń: - wymienia określenia „nieba”: dom Boga Ojca,	Uczeń: - podaje warunki, jakie trzeba spełnić, aby

- wyjaśnia, kim Jezus jest dla wierzących; - wie, że służąc potrzebującym służy samemu Panu Jezusowi; - wskazuje, w kim dostrzegamy najwyraźniejszą troskę Pana Boga o człowieka; - wie, że Pan Bóg pozwala ludziom z Sobą współpracować, a ważne jest to, by ci zechcieli współpracować z Panem Bogiem i z sobą nawzajem; - wskazuje, w którym momencie Mszy Świętej kapłan udziela błogosławieństwa; - wie, że Pan Bóg nie pozostawia człowieka samego i zawsze udziela mu swego błogosławieństwa; - wie dlaczego ludzie pielgrzymowali i ciągle pielgrzymują do miejsc świętych; - wyjaśnia, co to znaczy być posłanym; - wyjaśnia, co to znaczy być świadkiem Pana Jezusa; - wymienia przykłady osób poświęcających swoje życie dla głoszenia Ewangelii: św. Szczepan, Paweł Apostoł, Jan Paweł II; - wie, że grzech niszczy przyjaźń chrześcijanina między nim a Panem Bogiem oraz między nim a drugim człowiekiem.	- wieczne; - wyjaśnia, czym jest wiara w życiu człowieka; - podaje konkretne przykłady realizacji uczynków miłosiernych w codziennym życiu; - wyjaśnia, w czym wyraża się Opatrzność Boża nad człowiekiem i światem; - przedstawia działalność szkolnych kół Caritas; - definiuje pojęcie: błogosławieństwo; - wyjaśnia, dlaczego ludzie proszą Pana Boga o błogosławieństwo; - porównuje życie człowieka z pielgrzymką; - wskazuje, że przez błogosławieństwo i słowa „Idźcie w pokój” Pan Jezus posyła nas do ludzi z Ewangelią; - wie, że życie chrześcijańskie jest jednym ze sposobów dzielenia się Dobrą Nowiną; - podaje sposoby głoszenia Dobrej Nowiny w swoim środowisku; - wyjaśnia, dlaczego konieczne jest korzystanie z sakramentu pokuty i pojednania w drodze do Boga Ojca.	- życie wieczne, zbawienie; - odpowiada na pytania dotyczące tekstu J 14, 8-10; - wyjaśnia, dlaczego wierzący powinni podejmować czyny miłości; - wyjaśnia, że chrześcijanie wierzą, iż Pan Bóg nawet złe zamiary człowieka potrafi przemieniać w dobro; - wyjaśnia związek pomiędzy działalnością dobroczynną ludzi a Bożą Opatrznością; - wyjaśnia, dlaczego błogosławieństwo jest darem Boga dla człowieka; - uzasadnia, dlaczego Boże błogosławieństwo wymaga od człowieka wiary; - uzasadnia, dlaczego Jezus jest koniecznym przewodnikiem ludzi w trakcie pielgrzymki do domu Boga Ojca; - wymienia, jakie polecenie oraz obietnicę otrzymali uczniowie od Pana Jezusa zmartwychwstałego; - opowiada treść misji, jaką otrzymało 72 biblijnych uczniów Pana Jezusa; - wymienia najważniejsze (3) fakty z życia: św. Szczepana, Pawła Apostoła, Jana Pawła II;	- osiągnąć cel wskazany nam przez Jezusa; - uzasadnia, dlaczego człowiek potrzebuje wiary; - wyjaśnia związek pomiędzy tym, że Jezus nazywa siebie Drogą, Prawdą i Życiem, a zaproszeniem do życia z Bogiem; - wymienia przykłady Bożej Opatrzności w historii ludzi; - wyjaśnia, jakie znaczenie dla życia wierzących ma dialog prowadzony przed błogosławieństwem we Mszy Świętej; - wyjaśnia związek pomiędzy udzielaniem błogosławieństwa za pomocą znaku krzyża, Mszą Świętą a naszym codziennym życiem; - wymienia przymioty Boga; - wyjaśnia znaczenie błogosławieństwa udzielanego podczas sprawowania Eucharystii w czasie ludzkiego wędrowania do domu Ojca; - wymienia trudności (zewnątrzne) w dawaniu świadectwa o Jezusie Chrystusie dzisiaj; - wskazuje, dlaczego wydarzenia biblijne są wciąż aktualne; - wyjaśnia, na czym polega wierność Ewangelii; - wymienia trudności
--	--	---	--

		- na przykładzie biblijnych bohaterów (bogaty młodzieniec, syn marnotrawny) ukazuje trudności i postawy wobec przyjęcia słowa Bożego.	(wewnętrzne, postawy), w dawaniu świadectwa o Jezusie Chrystusie dzisiaj.
--	--	---	---

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ Katechizowany: · Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej. · Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji. · Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ. · Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych. · Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną. · Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaże sceniczne, pomoce katechetyczne itp. · Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej. · Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji i ruchów katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, itp. · Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń. · Poznane prawdy wiary stosuje w życiu. · Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność. O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny. 2.

Wymagania dopełniające

Kryteria oceniania

w zakresie 5 klasy szkoły podstawowej

opracowane na podstawie materiałów katechetycznych

„Obdarowani przez Boga” z serii „Drogi Przymierza”

Rozdział I KOMU WIERZĘ I UFAM?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia, że w przyjmowaniu prawd pomaga człowiekowi rozum; - charakteryzuje działania Boga, który jest Osobą; - mówi z pamięci słowa Modlitwy Pańskiej; - wymienia, co pomaga człowiekowi w znajdowaniu odpowiedzi na ważne życiowe pytania.	Uczeń: - wie, że poznawanie świata wymaga od ludzi wiary, którą opieramy na autorytecie osób przekazujących wiedzę o świecie; - wyjaśnia, dlaczego Boga nazywany Osobą; - wyjaśnia, na czym powinna polegać relacja między Bogiem i człowiekiem; - wyjaśnia pojęcia: „wiera” i „rozum”.	Uczeń: - rozróżnia wiarę naturalną i nadprzyrodzoną; - wyjaśnia, że wiara naturalna i nadprzyrodzona opierają się na autorytecie osoby; - wymienia, w czym objawia się troska Boga Ojca o człowieka; - wyjaśnia, że wiara nadprzyrodzona pomaga w zrozumieniu życiowych spraw.	Uczeń: - wyjaśnia do czego zachęca zachowanie matki i synów z biblijnego opowiadania z Księgi Machabejskiej; - wyjaśnia w jaki sposób człowiek może odkrywać Boga, który jest Osobą; - na podstawie analizy Mt 6, 25-33 ukazuje, że Bóg troszczy się o ludzi, ale wymaga od nich postawy zaufania i wiary; - wyjaśnia dlaczego w życiu człowieka ważna jest wiedza, w tym także wiedza religijna.

Rozdział II CO TO ZNACZY, ŻE PAN BÓG MNIE KOCHA?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wymienia motywy, jakimi kierują się ludzie podejmujący działania z miłości i troski o innych; - wie, że wierzący w Boga przyjmują, że to Pan Bóg dał światu początek; - wskazuje istotę człowieczeństwa tj. godność różniącą człowieka od innych istot żyjących; - wymienia grzechy główne; - wie, że Bóg nie odwraca się od człowieka pomimo jego grzechu.	Uczeń: - wymienia przykłady działania Boga wobec człowieka świadczące o Jego miłości; - wyjaśnia, kim są aniołowie; - wymienia przejawy okazywania szacunku człowiekowi ze względu na jego godność; - wymienia skutki grzechu pierworodnego; - wie co oznacza słowo „protoewangelia”.	Uczeń: - wyjaśnia, że miłość, którą ludzie sobie okazują, może mieć źródło w Bogu; - wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest stwórcą świata; - wymienia prawdy o człowieku zawarte w Księdze Rodzaju; - interpretuje biblijne opowiadanie o grzechu pierwszych ludzi; - wymienia przykłady, w jaki sposób Bóg wspomaga człowieka w walce ze złem.	Uczeń: - wyjaśnia, w jaki sposób człowiek odpowiedział na okazaną mu przez Boga miłość; - określa cel biblijnego opowiadania o stworzeniu świata; - samodzielnie analizuje tekst biblijny Rdz 1, 26-28; - wyjaśnia istnienie zła w świecie; - interpretuje treść protoewangelii.

Rozdział III

DLACZEGO WIERZĘ I UFAM PANU BOGU?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - opowiada historię Noego; - opowiada historię Abrahama; - charakteryzuje postać Jakuba; - wymienia wydarzenia z historii Józefa, które wskazują na Bożą Opatrzność nad światem; - wymienia wydarzenia z życia Mojżesza, które ilustrują Bożą miłość do ludzi; - wyjaśnia pojęcia: Stare Przymierze – Nowe Przymierze; - wyjaśnia termin „pascha”.	Uczeń: - wyjaśnia przyczyny i sens biblijnego potopu; - wyjaśnia, dlaczego Abrahama nazywamy ojcem wiary; - wie, że autor natchniony w biblijnym opowiadaniu o Jakubie ukazuje Pana Boga, który wypełnia obietnice dane Abrahamowi; - wymienia, jakie prawdy o Bogu ukazane są w noweli o Józefie Egipskim; - wymienia, jakie prawdy o Bogu ukazane są w biblijnym opowiadaniu o Mojżeszu;	Uczeń: - wyjaśnia, że w sakramencie chrztu świętego Bóg zawarł z człowiekiem przymierze; - wyjaśnia znaczenie obietnic danych przez Boga Abrahamowi; - wyjaśnia znaczenie obrazów (drabina, aniołowie) występujących w opowiadaniu o Jakubie; - wyjaśnia, czemu służyły opisane w Ewangelii słowa i czyny Jezusa, których ludzie nie rozumieli; - ukazuje związek między barankiem paschalnym a Barankiem – Jezusem	Uczeń: - uzasadnia, że wyrazem uczestnictwa w przymierzu z Bogiem jest wyrzeczenie się zła i wyznanie wiary; - wyjaśnia, że przez chrzest święty uczestniczymy w obietnicach Boga danych Abrahamowi; - wyjaśnia, w jaki sposób Bóg w Jezusie Chrystusie wypełnia obietnice zbawienia; - wyjaśnia, czego wymagają niezrozumiałe przez ludzi działania Boga; - wyjaśnia, że chrzest jest uczestnictwem człowieka w Przymierzu

	- ogólnie opisuje obchody Święta Paschy.	Chrystusem; - wyjaśnia związek paschy Izraelitów z paschą Jezusa.	z Bogiem; - wyjaśnia związek sakramentów z paschą Jezusa.
--	--	--	--

Rozdział IV JAK OKAŻĘ PANU BOGU, ŻE GO KOCHAM?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wymienia, które z przykazań Dekalogu odnoszą się do relacji człowieka z Bogiem, a które regulują zasady życia z ludźmi; - wyjaśnia, czym jest sumienie; - wyjaśnić, na czym polega świętość; - wyjaśnia znaczenie adwentu.	Uczeń: - wie, że zasady obowiązujące w życiu społecznym nie ograniczają człowieka, lecz służą jego dobru; - ukazuje, jak można odnieść prawdę o niewierności Izraelitów i Bożym przebaczeniu do życia współczesnych ludzi; - podaje przykłady jak może wypełnić w swoim życiu Jezusowe przykazanie miłości; - charakteryzuje znaki i symbole adwentowe.	Uczeń: - uzasadnia, że Dekalog jest wyrazem miłości Boga o człowieka; - wie w jaki sposób może kształtować swoje sumienie; - scharakteryzuje, w jaki sposób święci dochowywali wierności Bogu; - wyjaśnia pojęcie paruzji.	Uczeń: - uzasadnia dlaczego ważne jest przypominanie sobie treści Dekalogu; - wskazuje, jak rozwijać postawę wierności złożonym obietnicom, czerpiąc wzór z wierności Boga; - uzasadnia, że na chrzcie świętym zostaliśmy wezwani do życia w świętości; - uzasadnia, że Pan Bóg wypełnia obietnicę zawarcia Nowego Przymierza.

Rozdział V DLACZEGO PAN BÓG POSYŁA SWOJEGO SYNA?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie dlaczego ludzie dzisiaj pielgrzymują do Ziemi Świętej; - definiuje pojęcie „nawrócenia”; - kojarzy nazwę „Nazaret”; - wymienia miejscowości, które mają znaczenie dla naszej wiary; - wie, że oprócz Ewangelii, które nazywamy	Uczeń: - wymienia imiona proroków zapowiadających przyjście Mesjasza; - charakteryzuje misję Jana Chrzciciela; - wie jaka myśl łączy teksty Mt 1, 18-24 i Łk 1, 26-38; - opowiada wydarzenie Nawiedzenia; - wymienia (trzy) pozachrześcijańskie świadectwa o Jezusie;	Uczeń: - analizuje Mt 1, 18-24; - wie, że wiarę w Jezusa Mesjasza wyznajemy podczas świątecznej Mszy Świętej, a także czyniąc znak krzyża wodą święconą; - wyjaśnia, na czym polega rola Maryi w historii zbawienia; - wyjaśnia związek pomiędzy Nawiedzeniem a misją	Uczeń: - wyjaśnia związek obietnic mesjańskich Starego Testamentu z sakramentami Kościoła; - wyjaśnia, że nawrócenie jest warunkiem koniecznym przyjęcia Mesjasza; - opowiada o życiu codziennym w Palestynie za czasów Jezusa;

chrześcijańskimi świadectwami o Jezusie, istnieją dokumenty niechrześcijańskie; - wie, że ofiarowanie Jezusa w świątyni i składana ofiara były wyrazem wypełnienia religijnych obowiązków Jego rodziców wobec Boga; - wie, że działania Jezusa są wyrazem posłuszeństwa Bogu Ojcu; - wymienia znaki potwierdzające mesjańską godność Jezusa ukazane podczas chrztu w Jordanie.	- opowiada biblijne wydarzenie ofiarowania Pana Jezusa w świątyni; - wyjaśnia, że Jezus, nazywając Boga swoim Ojcem, potwierdza swe mesjańskie posłannictwo; - wyjaśnia, dlaczego głos Boga Ojca jest najważniejszym świadectwem o Jezusie Mesjaszu.	Kościół; - wyjaśnia różnice zachodzące między mówieniem o Jezusie w Ewangeliach i w pismach pozachrześcijańskich; - uzasadnia potrzebę składania świadectwa wiary w Jezusa – Mesjasza; - wyjaśnia, co znaczy fraza „być w sprawach Ojca”; - wyjaśnia znaczenie chrztu w Jordanie dla realizacji mesjańskiego posłannictwa Jezusa.	- podaje przykłady w jaki sposób my dzisiaj możemy pomóc światu rozpoznać w Jezusie Mesjasza; - wyjaśnia, dlaczego ważna jest znajomość źródeł mówiących o Jezusie; - wymienia współczesne sposoby składania świadectwa wiary w rodzinie; - wyjaśnia, dlaczego wierzący ma okazywać Panu Bogu posłuszeństwo; - uzasadnia, że przyjęcie świadectwa Boga Ojca o Jezusie – Mesjaszu wymaga wiary.
--	---	--	---

Rozdział VI JAK PRZYJMOWAĆ PANA JEZUSA?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie, że Jezus w przypowieściach przekazuje prawdę o związkach człowieka z Bogiem; - wie, że Pan Jezus nie ocenia, czy bogactwo jest dobre, czy złe; - charakteryzuje postawę ludzi ufających Bogu; - wie, że z podporządkowania się ludziom może wynikać zarówno dobro, jak i zło; - wie, że korzystając z sakramentów Kościoła, otrzymujemy Bożą pomoc do życia sprawiedliwością; - wie, że otrzymując w sakramencie pokuty Boże miłosierdzie,	Uczeń: - definiuje pojęcie „królestwa Bożego”; - charakteryzuje ubożego w rozumieniu Pana Jezusa; - wyjaśnia, dlaczego człowiek jest wezwany do współpracy z Bogiem w walce ze złem; - wyjaśnia, na czym polega pokora; - wyjaśnia, znaczenie sprawiedliwości w życiu ludzi; - charakteryzuje postawę miłosierdzia chrześcijańskiego; - charakteryzuje postawę prawości chrześcijańskiej; - wie, czym jest „zaczyn – zakwas”;	Uczeń: - uzasadnia aktualność królestwa Bożego; - wyjaśnia, dlaczego ubóstwo jest zasadą królestwa Bożego; - wyjaśnia, dlaczego tych, którzy się smucą, Pan Jezus nazywa błogosławionymi; - wyjaśnia znaczenie pojęcie „cichy” w królestwie Bożym; - wyjaśnia pojęcie „sprawiedliwości” w królestwie Bożym; - wyjaśnia, dlaczego ludzi miłosiernych Pan Jezus nazywa błogosławionymi; - wyjaśnia, dlaczego ludzi prawych Pan Jezus nazywa błogosławionymi; - wyjaśnia, dlaczego	Uczeń: - wyjaśnia przypowieść o ziarnie; - interpretuje przypowieść o bogatym człowieku (Łk 12, 16-21); - uzasadnia, dlaczego możliwe jest ostateczne zwycięstwo dobra; - interpretuje przypowieść o chwaście (Mt 13, 24-30); - interpretuje przypowieść o zasiewie (Mk 4, 26-29); - interpretuje przypowieść o ziarnie gorzycy (Mk 4, 30-32); - opowiada przypowieść o miłosiernym

zostajemy umocnieni i wezwani do pełnienia czynów miłosierdzia; - wie, że czyny ludzkie są poprzedzone dobrymi lub złymi intencjami; - wie, że ludzie pragną pokoju, bo on daje szczęście; - wie, że w przyznawaniu się do Jezusa Chrystusa Pan Bóg nie zostawia nas własnym siłom; - wyjaśnia, że w Modlitwie Pańskiej Pan Jezus odsłania tajemnicę Boga.	- uzasadnia, dlaczego królestwo Boże powinno być najwyższą wartością w życiu człowieka; - wyjaśnia, co znaczy prośba: „przyjdź królestwo Twoje”.	wprowadzających pokój Pan Jezus nazwał synami Bożymi; - uzasadnia, dlaczego odkryciu wartości królestwa Bożego towarzyszy radość; - wyjaśnia, co to znaczy, że błogosławieństwa są prawem królestwa Bożego.	Samarytaninie (Łk 10, 30-37); - interpretuje przypowieść o świetle (Mk 4, 4, 21-25); - interpretuje przypowieść o zaczynie (Mt 13, 33-35); - interpretuje przypowieść o skarbie i perle (Mt 13, 44-46); – scharakteryzuje królestwo Boże na podstawie przypowieści.
--	---	---	---

Rozdział VII

CO ZNACZY WIERZYĆ I UFAĆ PANU JEZUSOWI?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia, że Bóg działa poprzez słowa i czyny Jezusa; - interpretuje religijne pojęcie głodu; - uzasadnia, że mocna wiara jest ratunkiem przed utratą życia wiecznego; - wie, że trzeba modlić się o zbawienie dla siebie i dla zmarłych; - wyjaśnia, że przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Pan Bóg zawarł z ludźmi Nowe Przymierze; - wyjaśnia, że podczas Mszy Świętej Jezus uobecnia swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie.	Uczeń: - wyjaśnia, znaczenie słowa „amen” wypowiedzanego po otrzymaniu rozgrzeszenia; - uzasadnia, że tylko Pan Jezus może zaspokoić ludzkie pragnienie życia wiecznego; - wyjaśnia, że Pan Jezus pomaga ludziom interpretować wydarzenia codziennego życia w wymiarze religijnym; - wyjaśnia, że wskrzeszenia, których dokonał Jezus, budzą nadzieję życia wiecznego; - wie, że nasze przyjęcie tajemnicy zbawienia подарowane nam w sakramentach chrztu i Eucharystii	Uczeń: - uzasadnia, że wiara jest warunkiem uzyskania odpuszczenia grzechów; - podaje przykłady w jaki sposób możemy włączać się w działania na rzecz potrzebujących; - uzasadnia, że przyjmując sakramenty Kościoła, wyznajemy wiarę w zmartwychwstanie; - wyjaśnia, że w sakramentach Kościoła Pan Jezus umacnia wiarę w życie wieczne; - wyjaśnia znaczenie znaków wody i chleba w sakramentach inicjacji; - uzasadnia, dlaczego Kościół w niedzielę gromadzi się na Eucharystii.	Uczeń: - analizuje teksty Łk 5, 17-26, J 10, 37-38, Mt 8, 23-27 i Mt 9, 18-25; - uzasadnia, że Pan Jezus nieustannie troszczy się o zaspokojenie głodu życia wiecznego; - wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących śmierci i zmartwychwstaniu Pan Jezusa; - interpretuje aklamację po przeistoczeniu.

	potwierdzamy wyznaniem wiary; - wie, co to znaczy „dzielić się wiarą”.		
--	---	--	--

Rozdział VIII
DLACZEGO PAN JEZUS POSYŁA DUCHA ŚWIĘTEGO?

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie, kiedy obchodzimy Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego; - wymienia, kiedy obchodzimy Uroczystość Zesłania Ducha Świętego; - potrafi po znakach odróżnić różne wspólnoty społeczności ludzkie; - wyjaśnia pojęcie „paruzji”; - wie, że w bieżącym roku szkolnym celem lekcji było głębsze poznanie tajemnicy Trójcy Świętej.	Uczeń: - wyjaśnia znaczenie wyrażenia: „zasiadł po prawicy Boga”; - wyjaśnia, dlaczego Uroczystość Zesłania Ducha Świętego jest nazywana Pięćdziesiątnicą; - charakteryzuje wspólnotę pierwotnego Kościoła; - wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie rozumienie końca świata; - wie, że wiedza o Panu Bogu nie tylko zaspokaja naszą ciekawość, ale służy dojrzewaniu wiary.	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego przeniesiono Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego z czwartku VI Tygodnia Wielkanocnego na VII Niedzielę Wielkanocną; - uzasadnia, że Jezusowa obietnica z Wieczernika została spełniona w dzień Pięćdziesiątnicy; - wymienia znaki działania Ducha Świętego we wspólnocie współczesnego Kościoła; - wyjaśnia „z czego” i „na jakiej podstawie” będziemy sądzeni w dniu paruzji; - wyjaśnia udział poszczególnych Osób Trójcy Świętej w dziele zbawienia.	Uczeń: - wyjaśnia, jakie znaczenie dla wierzących mają doroczne obchody Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego; - wyjaśnić związek tajemnicy Zesłania Ducha Świętego z faktem Wniebowstąpienia Pana Jezusa; - wyjaśnia, czego domaga się wiara w obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele; - wyjaśnia rolę Ducha Świętego w osiągnięciu zbawienia; - przedstawia treści z podręcznika, które służą pogłębianiu wiary.

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ Katechizowany:

- Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej.
- Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji.
- Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ.
- Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych.
- Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną.
- Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp.
- Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej.
- Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji i ruchów katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, itp.
- Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
- Poznane prawdy wiary stosuje w życiu.
- Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego

praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność. O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Kryteria oceniania

w zakresie 6 klasy szkoły podstawowej

opracowany na podstawie materiałów katechetycznych

„Przemienieni przez Boga”. Nowa wersja

zgodnych z Programem nauczania religii

„Poznaję Boga i w Niego wierzę” nr AZ-2- 01/10 z 9.06.2010 r.

Rozdział I ROK KOŚCIELNY

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - opowiada wydarzenie Zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 1- 17); - wymienia sposoby świętowania niedzieli; - wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół ma strukturę hierarchiczną; - uzasadnia obowiązek uczestnictwa we Mszy Świętej w niedziele i święta; - wymienia poszczególne okresy roku liturgicznego; - wymienia siedem sakramentów świętych; - wie jak wierzący powinien się zachować po przyjęciu sakramentu; - charakteryzuje Kościół; - wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu Kościoła; - charakteryzuje Kościół.	Uczeń: - wymienia znaki towarzyszące Zesłaniu Ducha Świętego; - wie, że dniem świętym dla Izraelitów była sobota; - wymienia, kto tworzy hierarchię Kościoła; - wymienia elementy tworzące wspólnotę Kościoła; - przyporządkowuje okresy roku liturgicznego wydarzeniom zbawczym; - rozróżnia sakramenty przyjmowane jeden raz w życiu; - wie jak wierzący powinien się zachować po przyjęciu sakramentu; - wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu Kościoła.	Uczeń: - wyjaśnia znaczenie Zesłania Ducha Świętego dla wierzących; - wyjaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan „dniem świętym”; - charakteryzuje boski i ludzki wymiar Kościoła; - wyjaśnia dlaczego tak mało ludzi zyskują, nie uczestnicząc w niedzielnej Eucharystii; - uzasadnia, że Eucharystia stanowi centrum roku liturgicznego; - wyjaśnia, dlaczego niektóre sakramenty przyjmujemy wiele razy, a inne jeden raz; - uzasadnia, że Eucharystia stanowi centrum życia Kościoła.	Uczeń: - wyjaśnia związek pomiędzy wydarzeniem Zesłania Ducha Świętego, chrztem i Eucharystią; - wie co łączy biblijne wydarzenia (opowiadania) o stworzeniu świata, Zmartwychwstaniu i Zesłaniu Ducha Świętego; - wymienia zadania hierarchii kościelnej; - interpretuje metafory opisujące pierwotną wspólnotę Kościoła; - wyjaśnia czemu może służyć identyfikowanie wydarzeń roku liturgicznego; - opisuje na czym polega przygotowanie do przyjęcia sakramentów Eucharystii oraz pokuty i pojednania; - wyjaśnia jak w codziennym życiu wierzących można

			dostrzec to, co odróżnia Kościół od innych wspólnot.
--	--	--	--

Rozdział II OKRES W CIĄGU ROKU

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - kojarzy jak wygląda obecny papież i wie, jakie nosi imię; - wymienia cele liturgii; - wymienia nazwę swojej parafii; - wyjaśnia zasady posługiwania się różańcem; - wyjaśnia, dlaczego podczas chrztu otrzymujemy patrona; - definiuje pojęcie „Kościół w oczyszczeniu”; - wie kiedy w bieżącym roku będziemy obchodzić Uroczystość Chrystusa Króla; - wyjaśnia, jak Kościół przez wydarzenia roku liturgicznego pomaga wierzącym w osiągnięciu ostatecznego celu.	Uczeń: - interpretuje słowa Pana Jezusa: „Tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16, 19); - wie, że wierni zgromadzeni na liturgii w łączności z pasterzami Kościoła stają się znakiem jedności z Panem Bogiem i ludźmi; - wymienia zadania parafii; - wymienia części różańca; - wyjaśnia rolę świętych w życiu wierzących; - wymienia sposoby troski o Kościół w oczyszczeniu; - uzasadnia, dlaczego wierzący nazywają Jezusa Królem świata; - wyjaśnia, jak parafia pomaga wierzącym w osiągnięciu ostatecznego celu.	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego każdy papież jest następcą świętego Piotra; - wyjaśnia, w czym wyraża się widzialny i niewidzialny wymiar liturgii; - uzasadnia potrzebę istnienia parafii; - przyporządkowuje zbawcze wydarzenia do części różańca; - wyjaśnia pojęcia „Kościół uwielbiony” i „Kościół pielgrzymujący”; - wyjaśnia, że Kościół pielgrzymujący i Kościół w oczyszczeniu stanowią jedną wspólnotę; - wymienia sposoby oddawania czci Chrystusowi Królowi; - uzasadnia, że Eucharystia jest centrum życia Kościoła.	Uczeń: - wymienia zadania pełnione w Kościele przez papieża; - uzasadnia, że w liturgii sakramentów wyznajemy wiarę i budujemy wspólnotę Kościoła; - wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla rozwoju wiary; - charakteryzuje organizację administracyjną Kościoła; - wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla wierzących; - wyjaśnia dlaczego oprócz wspomnienia poszczególnych świętych obchodzimy wspólną uroczystość Wszystkich Świętych; - uzasadnia, że Eucharystia wyraża wspólnotę Kościoła pielgrzymującego i w oczyszczeniu; - wyjaśnia, czym różni się królestwo Boże od królestw ziemskich; - wyjaśnia, jak rodzina i szkoła pomagają wierzącym w osiągnięciu ostatecznego celu.

Rozdział III ADWENT

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - definiuje pojęcie nawrócenia; - wymienia imiona proroków zwanych adwentowymi; - wyjaśnia, na czym polega przywilej Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny; - wymienia przykazania kościelne; - wyjaśnia pojęcie: <i>caritas</i>; - wymienia najbardziej znane zwyczaje adwentowe; - wymienia najbardziej znane polskie zwyczaje bożonarodzeniowe.	Uczeń: - uzasadnia, dlaczego chrześcijanie obchodzą Adwent; - wymienia, do czego Pan Bóg wzywa ludzi przez proroków adwentowych; - wyjaśnia, dlaczego Pan Bóg obdarzył Maryję przywilejem Niepokalanego Poczęcia; - wyjaśnia zobowiązania wynikające z przykazań kościelnych; - wymienia motywy podejmowania działalności charytatywnej przez wierzących; - wyjaśnia pojęcie „sztuka sakralna”; - wyjaśnia znaczenie najbardziej znanych polskich zwyczajów bożonarodzeniowych.	Uczeń: - wyjaśnia związek pomiędzy nawróceniem i oczekiwaniem; - podaje przykłady zaleceń dla uczniów klasy VI, którzy chcą się spotkać z Jezusem Chrystusem; - wyjaśnia, co to znaczy, że przywilej Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny jest dogmatem wiary; - uzasadnia potrzebę istnienia przykazań kościelnych; - wyjaśnia, dlaczego działalność charytatywna Kościoła jest określana mianem <i>caritas</i>; - wyjaśnia związek pomiędzy kulturą i liturgią; - wyjaśnia znaczenie uczestnictwa w Eucharystii dla chrześcijańskiego przeżywania świąt.	Uczeń: - pisze współczesną wersję mowy Jana Chrzciciela w oparciu o tekst Łk 3, 1-17; - uzasadnia aktualność wezwań proroków adwentowych; - uzasadnia słuszność dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny; - podaje argumentację jak wierzący mogą sobie wzajemnie pomagać, by pokonywać przeszkody utrudniające wypełnianie przykazań kościelnych; - uzasadnia, że źródłem działalności charytatywnej Kościoła jest miłość Boga do człowieka; - uzasadnia dlaczego warto praktykować, wybrany przez siebie, zwyczaj adwentowy; - uzasadnia swoje stanowisko w dyskusji dotyczącej zagubienia sensu Świąt Bożego Narodzenia przez wierzących.

Rozdział IV

OKRES NARODZENIA PAŃSKIEGO

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie czym są dla współczesnych ludzi Święta Bożego Narodzenia; - podaje przykłady kiedy mamy największe problemy z posłuszeństwem; - wymienia, kto tworzy Świętą Rodzinę; - wie czemu służy „misyjne kolędowanie”; - cytuje, jakimi słowami Pan Bóg potwierdza posłannictwo Jezusa; - wymienia zobowiązania wynikające z wiary w Jezusa Mesjasza.	Uczeń: - potrafi połączyć Boże obietnice zbawienia z ich wypełnieniem w Jezusie Chrystusie; - opowiada wydarzenia biblijne z życia świętego Józefa; - charakteryzuje relacje w Świętej Rodzinie; - uzasadnia, że w uroczystość Objawienia Pańskiego Kościół uświadamia sobie prawdę wiary o Jezusie przynoszącym zbawienie wszystkim ludziom; - wyjaśnia, w czym wyraża się posłannictwo Jezusa; - analizuje tekst Łk 2, 22- 40.	Uczeń: - wyjaśnia cel nadawanych Mesjaszowi tytułów biblijnych; - wyjaśnia, dlaczego świętego Józefa nazywamy patronem Kościoła; - wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiej rodziny; - wyjaśnia znaczenie poświęconych w uroczystość Objawienia Pańskiego przedmiotów: kredy, kadzidła i wody; - wyjaśnia, dlaczego uroczystość Chrztu Pana Jezusa wpisana jest w kalendarz liturgiczny w okres Bożego Narodzenia; - uzasadnia sens przychodzenia do kościoła w Święto Ofiarowania Pańskiego ze świecami.	Uczeń: - wyjaśnia znaczenie kulturowego i religijnego świętowania Bożego Narodzenia; - wyjaśnia, co to znaczy, że święty Józef uczy Kościół posłuszeństwa Panu Bogu; - wyjaśnia pojęcie „rodzina Kościołem domowym”; - wyjaśnia, na czym polega misyjny charakter Kościoła; - wyjaśnia związek sakramentów z prawdą objawioną ludziom podczas chrztu Pana Jezusa nad Jordanem; - wyjaśnia związek Uroczystości Bożego Narodzenia, Objawienia Pańskiego i Chrztu Pańskiego oraz Święta Ofiarowania Pańskiego.

Rozdział V WIELKI POST

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - potrafi opowiedzieć przypowieść o dobrym ojcu; - wyjaśnia nazwę: Środa Popielcowa; - wymienia formy zewnętrzne i wewnętrzne postu; - wymienia formy jałmużny;	Uczeń: - charakteryzuje postacie występujące w przypowieści; - wyjaśnia znaczenie naturalne i przenośne symboliki popiołu; - wyjaśnia religijne znaczenie postu; - wyjaśnia sens jałmużny;	Uczeń: - interpretuje przypowieść w kontekście relacji Pana Boga z człowiekiem; - wyjaśnia religijne znaczenie popiołu; - podaje przykłady form postu zewnętrznego	Uczeń: - argumentuje, co według niego najbardziej utrudnia nawiązanie zerwanych przez grzech relacji z Panem Bogiem; - wyjaśnia sens obrzędu posypywania głów popiołem; - wyjaśnia różnice

- wie jakie warunki muszą być spełnione, by doszło do przebaczenia; - wymienia części sakramentu pokuty i pojednania.	- wie po co ludzie się modlą; - wie, że wśród aktów penitenta żal za grzechy zajmuje pierwsze miejsce.	- i wewnętrznego, które może podjąć uczeń klasy VI; - wyjaśnia związek jałmużny z okresem Wielkiego Postu; - wymienia formy modlitwy; - wymienia przykłady modlitwy pokutnej; - wyjaśnia znaczenie poszczególnych części sakramentu pokuty i pojednania.	- po między dietą i postem; - odróżnia jałmużnę od działalności dobroczynnej; - uzasadnia, że modlitwa jest czynem pokutnym; - wyjaśnia, dlaczego modlitwa umożliwia odnowienie przyjaźni z Panem Bogiem i ludźmi; - charakteryzuje drogę chrześcijańskiego nawrócenia.
--	---	--	---

Rozdział VI TRIDUUM PASCHALNE

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia co świadczy o tym, że wydarzenia, które ludzie świętują, są ważne; - wie co to jest świętowanie indywidualne i społeczne; - wymienia kolejne stacje drogi krzyżowej; - podaje znaczenie wyrazu „wiatyk”; - wymienia najważniejsze części liturgii Wigilii Paschalnej; - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie święcą pokarmy na stół wielkanocny.	Uczeń: - wyjaśnia cel opowiadania o Ostatniej Wierzy z Listu do Koryntian (1 Kor 11, 23-26); - uzasadnia nazwę Wielki Czwartek; - wymienia części liturgii Wielkiego Piątku; - uzasadnia, że Pan Jezus przez swoją mękę, śmierć i Zmartwychwstanie nadał ludzkiemu cierpieniu i umieraniu znaczenie zbawcze; - wyjaśnia, dlaczego liturgia Wigilii Paschalnej kończy się uroczystą procesją rezurekcyjną; - wyjaśnia religijne znaczenie symboliki pokarmów przynoszonych do święcenia.	Uczeń: - wyjaśnia związek Ostatniej Wierzy z sakramentami Eucharystii i święceń; - wyjaśnia, dlaczego Eucharystia w Wielki Czwartek nazywana jest Mszą Świętą Wierzy Pańskiej; - wyjaśnia, dlaczego Wielki Piątek nie jest dla chrześcijan dniem smutku, porażki i beznadziei; - wyjaśnia związek pomiędzy cierpieniem i śmiercią Pana Jezusa i cierpieniem oraz umieraniem ludzi; - wyjaśnia symbolikę ognia i wody; - podaje czego chrześcijanie powinni sobie życzyć, dzieląc się poświęconym jajkiem.	Uczeń: - wyjaśnia, co znaczy, że udział w Eucharystii wymaga od wierzących odpowiedniej postawy życiowej; - wyjaśnia związek wydarzeń z życia Pana Jezusa z liturgią Wielkiego Czwartku; - wyjaśnia analogię pomiędzy wydarzeniami z drogi krzyżowej Jezusa i liturgią Wielkiego Piątku (wyjaśnia symbolikę poszczególnych części liturgii); - formułuje modlitwę za cierpiącymi lub umierającymi; - uzasadnia obecność w liturgii Wigilii Paschalnej obrzędu odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych; - wymienia wydarzenia

			ze Starego Testamentu, do których nawiązują zwyczaje wielkanocne.
--	--	--	---

Rozdział VII OKRES WIELKANOCNY

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - interpretuje słowa Pana Jezusa: „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” (J 20, 29); - wie, w jaki sposób odmawia się Koronkę do Miłosierdzia Bożego; - wyjaśnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem; - cytuje obietnice Pana Jezusa dotyczące życia wiecznego; - wyjaśnia, dlaczego uroczystość Zesłania Ducha Świętego nazywana jest „Zielone Świąta”.	Uczeń: - przygotowuje szkic obrazu do współczesnej wystawy pod tytułem „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”; - charakteryzuje przymiot Pana Boga, jakim jest miłosierdzie; - wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus prowadzi wierzących przez sakramenty Kościoła; - wyjaśnia związek zachodzący pomiędzy wiarą we Wniebowstąpienie Pana Jezusa i wiarą w życie wieczne; - wyjaśnia, w czym wyraża się działanie Ducha Świętego w sakramentach chrztu, Eucharystii oraz pokuty i pojednania.	Uczeń: - wyjaśnia związek zachodzący pomiędzy udziałem w sakramentach Kościoła i obietnicą Pana Jezusa: „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” (J 20, 29); - wymienia przejawy miłosierdzia Bożego; - uzasadnia, że Pana Jezusa możemy nazywać Dobrym Pasterzem; - wyjaśnia gesty z obrzędu pogrzebu; - wymienia gesty towarzyszące sprawowaniu sakramentów Kościoła.	Uczeń: - wyjaśnia, co dla chrześcijan znaczy wyznanie Tomasza: „Pan mój i Bóg mój!”; - wyjaśnia związek tajemnicy Bożego miłosierdzia ze Zmartwychwstaniem Pana Jezusa; - układa własną modlitwę dziękczynną za pasterzy Kościoła; - wyjaśnia, dlaczego modlitwy pogrzebowe są pełne nadziei; - wyjaśnia, dlaczego ze świętowaniem uroczystości Zesłania Ducha Świętego związane są zwyczaje i obrzędy ludowe.

Rozdział VIII OKRES W CIĄGU ROKU

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego wierzący nie powinien planować swojej przyszłości tylko w oparciu o własne siły;	Uczeń: - uzasadnia, że miłość jest największym charyzmatem; - ilustruje, w jaki sposób może czynić „swoją świat” Bożym	Uczeń: - wyjaśnia, czym różni się charyzmaty od talentów; - uzasadnia potrzebę przygotowania się do przyjęcia sakramentu	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego charyzmaty należy przyjmować z wdzięcznością; - wyjaśnia, co to znaczy czynić „swoją

- wyjaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla jego osobistego rozwoju i rozwoju wspólnoty Kościoła; - wkleja obrazek Maryi, który najbardziej mu uświadamia, że Maryja jest Matką Kościoła; - wymienia Osoby Trójcy Przenajświętszej; - opisuje przebieg i znaczenie procesji Bożego Ciała; - wymienia trzy główne czasy roku liturgicznego.	- światem w rodzinie, w szkole i wśród rówieśników; - opowiada wydarzenie biblijne, które ukazuje, że Maryja jest matką; - wyjaśnia, co jest treścią wiary w Trójcę Świętą; - wymienia cechy procesji; - przyporządkowuje okresy, święta i uroczystości do poszczególnych czasów liturgicznych.	- bierzmowania; - wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy Matką Kościoła; - wyjaśnia, dlaczego Kościół obchodzi Uroczystość Trójcy Przenajświętszej; - uzasadnia religijny charakter procesji; - wyjaśnia, dlaczego Eucharystia jest centrum życia Kościoła.	- świat” Bożym światem; - uzasadnia związek tytułu Matka Kościoła z wydarzeniem Zesłania Ducha Świętego; - uzasadnia, że prawda o Trójcy Świętej jest tajemnicą wiary; - wyjaśnia, dlaczego procesja Bożego Ciała jest ściśle związana z Mszą Świętą; - argumentuje dlaczego nie ma „wakacji” od Pana Boga.
---	---	---	---

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ Katechizowany: · Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej. · Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji. · Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ. · Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych. · Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną. · Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaże sceniczne, pomoce katechetyczne itp. · Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej. · Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji i ruchów katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, itp. · Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń. · Poznane prawdy wiary stosuje w życiu. · Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność. O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Kryteria oceniania
w zakresie **7 klasy szkoły podstawowej**
opracowane na podstawie materiałów katechetycznych
„Szukam was” z serii „Odsłonić twarz Chrystusa”
podręcznik nr AZ-31-01/10-KR-1/11 do nauczania religii rzymskokatolickiej
zgodny z programem nauczania nr AZ-3-01/10

Rozdział I
Ludzie pytają o Mnie

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wymienia trzy sposoby poznawania rzeczywistości; - wie, że język może być przyczyną nieporozumień; - wskazuje pytania egzystencjalne.	Uczeń: - wskazuje przyczyny nieporozumień językowych, - kojarzy wyrażenia potoczne z odpowiednimi wyrażeniami religijnymi; - układa osobistą hierarchię pytań egzystencjalnych; - rozumie ważność zadawania pytań w życiu codziennym i naukowym; - rozumie zaufanie jako akt psychologiczny, społeczny i religijny.	Uczeń: - podaje przykłady trzech sposobów poznawania rzeczywistości; - wyjaśnia znaczenie religijne wyrażen potocznych związanych z życiem religijnym; - wskazuje przedmiot zainteresowania filozofii i teologii; - rozumie istotę wiary religijnej.	Uczeń: - argumentuje troskę siódmoklasisty o swój język religijny; - formułuje pytania egzystencjalne; - uzasadnia kolejność pytań we własnej hierarchii; - dokonuje autoanalizy: co wiem, a w co wierzę?; - interpretuje opowieść o zwątpieniu Piotra.

Rozdział II
Mówię do was

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - rozumie, że Bóg objawia się jako Stwórca w przyrodzie, działa w ludzie wybranym (historia ludu) oraz w Jezusie Chrystusie, którego nauka i działanie zostały spisane w NT; - podaje przykłady pośredników objawienia (proroków, Apostołów); - wyjaśnia, jaka jest wartość Biblii dla	Uczeń: - wyjaśnia, że człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia; - korzystając z instrukcji, odszukuje w Biblii cytaty na podstawie odnośnika; - krytycznie (nie dosłownie) czyta teksty biblijne; - wymienia gatunki biblijne;	Uczeń: - rozumie różnicę między natchnieniem artystycznym a biblijnym; - samodzielnie odszukuje w Biblii cytaty na podstawie odnośnika; - podaje przykłady nieporozumień z związku z nieuwzględnieniem kontekstu;	Uczeń: - omawia natchnienie Ducha Świętego w Piśmie Świętym (natchnienie do działania, mówienia i pisania); - wyjaśnia kwestię złożoności autorstwa (Boga i ludzi) Pisma Świętego; - sam tworzy odnośniki do tekstów Pisma Świętego;

człowieka wierzącego; - rozumie, na czym polega zjawisko kontekstu w codziennej komunikacji i w interpretacji Biblii; - wie, że słowa w języku polskim mają różne znaczenie od oryginalnych słów Pisma Świętego; - rozumie wartość komentarzy do czytań w czasie Mszy świętej; - rozumie znaczenie środków stylistycznych w interpretacji Biblii; - wyjaśnia, że czytając Pismo Święte, spotykamy Jezusa Chrystusa; - określa główny cel czytania Biblii; - rozumie religijne przesłanie opowiadań o stworzeniu świata.	- podaje przykłady środków stylistycznych w Piśmie Świętym; - zna różne sposoby czytania Pisma Świętego; - odczytuje opowiadanie o stworzeniu świata jako utwór ku chwale Boga; - formułuje prawdy religijne wypływające z analizowanych fragmentów.	- wyjaśnia sens pracy biblistów; - korzysta z komentarzy w czasie lektury Biblii; - samodzielnie lokalizuje w tekście biblijnym środki stylistyczne; - charakteryzuje trzy sposoby czytania Biblii (indywidualne, wspólnotowe, liturgiczne); - porównuje dwa teksty biblijne poruszające tę samą tematykę.	- wykazuje się wiedzą o Biblii: jej budowie, językach oryginału, tłumaczeniach, różnicach w kanonie różnych wyznań; - stosuje zasadę kontekstu w interpretacji Pisma Świętego (teksty z podręcznika); - wyjaśnia wpływ gatunku na rozumie tekstu biblijnego; - interpretuje teksty biblijne, wykorzystując wiedzę o środkach językowych; - rozumie, na czym polega uniwersalność przekazu biblijnego; - wykorzystuje do interpretacji tekstów biblijnych metody analizy: znajomość kontekstu, znaczenia słów i środków stylistycznych.
--	---	--	---

Rozdział III

Dalem wam wszystko

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - rozumie, co odróżnia człowieka od zwierząt; - rozumie pojęcia „prehistoria biblijna”, „grzech pierworodny”; - zna konsekwencje grzechu pierwszych rodziców dla nich i dla każdego człowieka; - wskazuje sakrament łagodzący skutki grzechu pierworodnego; - interpretuje cytat biblijny (człowiek ma władzę panować nad grzechem); - rozumie zazdrość jako grzech przeciw	Uczeń: - na podstawie wskazanych fragmentów Biblii odczytuje prawdy religijne zawarte w opisach stworzenia człowieka (notatka); - interpretuje biblijną opowieść o grzechu pierworodnym; - interpretuje symbole zawarte w opowieści o wygnaniu z raju; - wskazuje główny motyw treściowy początkowych rozdziałów Księgi Rodzaju; - wskazuje	Uczeń: - wyjaśnia pojęcie godności człowieka; - wyjaśnia sformułowania „otrzymać ducha przybrania za synów”, „być dziedzicem Boga” (chrześcijańska koncepcja godności człowieka); - ilustruje (plakat) odpowiedzialność człowieka za stworzenie; - wyjaśnia pojęcia „prehistoria biblijna”, „grzech pierworodny”; - wskazuje biblijny cytat będący	Uczeń: - wymienia i omawia prawdy religijne zawarte w opisach stworzenia człowieka; - wyjaśnia, dlaczego Bóg nie udaremnił decyzji pierwszych ludzi; - zna i rozumie formuły z liturgii chrztu wiążące się z grzechem pierworodnym; - tłumaczy zależność między wolnością a poszanowaniem wolności drugiego człowieka; - porównuje motywy mitologiczne

bliźniemu; - wyjaśnia znaczenie potopu w prehistorii biblijnej, - interpretuje symbole biblijne (gołębica, gałązka oliwna, tęcza); - rozumie symboliczne znaczenie wieży Babel.	podobieństwo między Adamem a Noem; - wyjaśnia mechanizm rozprzestrzeniania się zła na świecie.	zapowiedzią zwycięstwa dobra nad złem i opieki Boga nad ludźmi mimo ich grzechu; - samodzielnie rozwiązuje „kłopotliwe” zagadnienia związane z dosłownym rozumieniem prehistorii biblijnej; - wskazuje na religijne znaczenie wody (potop i chrzest); - rozumie nadrzędną pozycję prawa Bożego nad prawem ludzkim.	z biblijnymi (potop); - wyjaśnia niemożliwość pełni człowieczeństwa bez Boga.
--	---	---	--

Rozdział IV Szukam dobra

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - rozumie rolę podejmowania wyzwań w życiu człowieka; - wskazuje wezwanie Boże jako najważniejsze zadanie człowieka wierzącego; - opowiada o Abrahamie, Izaaku i Jakubie; - rozumie istotę walki Jakuba; - zna różne tradycje swojej rodziny; - podaje podstawowe informacje o Mojżeszu; - rozumie związek wolności i odpowiedzialności; - opisuje zawarcie przymierza Boga z ludem (przymierze synajskie); - opowiada o Jozuem i Samuele; - opowiada o Dawidzie z wyeksponowaniem jego postawy	Uczeń: - wyjaśnia rolę biblijnych genealogii; - wyjaśnia, kim byli biblijni patriarchowie; - opowiada, na czym polega święto Paschy; - rozumie znaczenie słowa „rytuał”; - uogólnia postawę Samuela (wysłuchanie się w głos Boga i posłuszeństwo wobec Niego); - uogólnia postawę Dawida: wierność Bogu w życiu ucznia, walka z pokusami; - ogólnie opisuje treść przepowiadania proroków: wezwanie do nawrócenia Izajasza i zapowiedź nowego przymierza przez Jeremiasza; - opisuje ogólnie treść przepowiadania czasów niewoli babilońskiej: Izajasza zapowiedź Zbawiciela	Uczeń: - rozumie symbolikę drogi jako metafory ludzkiego życia; - interpretuje decyzję Abrahama o wyruszeniu z ziemi rodzinnej; - wyjaśnia sens metamorfozy Jakuba; - rozumie znaczenie pochodzenia i rodziny w życiu człowieka; - wyjaśnia istotę święta Paschy i kolacji sederowej w religii żydowskiej; - wyjaśnia, na czym polega trudność ludzkiej wolności; - rozumie rolę rytuału w ważnych momentach życia; - na podstawie tekstów biblijnych opisuje obraz Boga; - wskazuje na słuchanie jako na warunek konieczny kontaktu z Bogiem;	Uczeń: - krótko objaśnia tło historyczne losów Abrahama; - porównuje postacie Abrahama i Jakuba; - przedstawia genealogię Jakuba; - wyjaśnia funkcje pamięci indywidualnej, rodzinnej, narodowej; - wyjaśnia biblijną historię wędrówki ludu wybranego w kontekście wiary w działanie Boga; - rozważa paradoks zawarcia przymierza w kontekście wolności człowieka; - rozważa przyczyny fałszywego obrazu Boga; - interpretuje postać Samuela z uwzględnieniem współczesnego kontekstu (jako współczesnego nastolatka);

szlachetności i wierności Bożemu zakazowi; - rozumie istotę sakramentu pokuty; - wyjaśnia, kim byli prorocy; - wymienia proroków czasów rozbitcia narodu wybranego: Izajasza i Jeremiasza; - opowiada o niewoli babilońskiej; - rozumie niewolę dosłownie (utrata wolności politycznej przez naród) i przenośnie (jako niewolę grzechu); - męczeństwo rozumie nie tylko jako dosłowne poświęcenie życia.	i Ezechiela; - podaje przykłady poświęcenia życia i ocenia je w świetle wiary; - opowiada dzieje braci Machabeuszy i uogólnia ich postawę.	- rozumie, że prawdziwymi wrogami człowieka są jego grzechy; - rozumie aktualność starotestamentowych proroctw (zapowiedź zbawienia, nadzieja chrześcijańska); - objaśnia znaczenie wyrażenia „męczeństwo dnia codziennego”.	- analizuje obrazy o tematyce religijnej w kontekście Pisma Świętego; - analizuje przekazy współczesnych „proroctw” w świetle wiary: wyraża i uzasadnia nadzieję chrześcijańską w świetle proroctw; - odnajduje związki między ST i NT; - rozumie chrześcijański model dawania świadectwa wiary (np. w odróżnieniu od islamskiego).
--	--	--	--

Rozdział V Jestem z wami

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - rozumie znaczenie słowa „Mesjasz”; - wymienia formy pobożności maryjnej; - wymienia wydarzenia z życia Maryi; - wie, że Jezus był postacią historyczną; - zna kanon NT; - zna autorów Ewangelii; - wie, na czym polega istota chrześcijaństwa; - zna na pamięć Apostolski symbol wiary; - rozumie szczęście w kontekście wiary (ośmiu błogosławieństw); - wie, na czym polega odkupienie ludzi przez Chrystusa; - opowiada o Bracie	Uczeń: - omawia współczesne zjawisko „ukrycia Jezusa” i ocenia je w świetle wiary; - układa chronologicznie „historię zbawienia”; - rozumie, dlaczego Maryja jest wzorem wiary i miłości; - wymienia przynajmniej dwa dokumenty historyczne potwierdzające istnienie Jezusa; - opisuje zawartość treściową NT; - rozumie mechanizm rozbieżności informacyjnych w różnych tekstach NT; - zna ogólną charakterystykę	Uczeń: - tłumaczy znaczenie wyrażen: „dni ostateczne”, „pełnia czasów”; - wyjaśnia, dlaczego Maryja jest wzorem wielkodusznego zawierzenia Bogu, które uwalnia człowieka od strachu o siebie; - rozumie wyjątkowość kultu maryjnego; - wymienia większość dokumentów historycznych potwierdzających istnienie Jezusa; - dzieli dokumenty na chrześcijańskie i niechrześcijańskie; - opisuje okoliczności powstania Ewangelii; - opisuje fazy	Uczeń: - wskazuje znaczenie proroctw mesjańskich dla ludu wybranego; - samodzielnie opisuje wezwania z Litanii Loretańskiej; - opisuje wybrane święto maryjne; - podejmuje próbę oceny wiarygodności dokumentów dotyczących istnienia Jezusa; - sporządza notki biograficzne autorów dokumentów; - tłumaczy przyczynę rozbieżności treściowych między informacjami pochodzącymi z NT; - uzasadnia wiarygodność Ewangelii;

Albercie; - wskazuje na zmartwychwstanie Chrystusa jako na podstawową prawdę wiary; - rozumie istotę nadziei chrześcijańskiej; - opisuje stosunek ludzi współczesnych do śmierci; - opowiada o wskrzeszeniu Łazarza; - opowiada tekst ewangeliczny obrazujący sąd ostateczny; - zna pojęcie „paruzja”; - opisuje chrześcijańską wizję nieba.	poszczególnych Ewangelii; - wymienia kilka paradoksów wiary chrześcijańskiej; - zna proroctwa Izajasza dotyczące „sługi Jahwe”; - porównuje ewangeliczne opowiadania o zmartwychwstaniu Chrystusa; - zna różnicę między wskrzeszeniem Łazarza a zmartwychwstaniem; - opowiada i interpretuje tekst ewangeliczny obrazujący sąd ostateczny; - interpretuje plakat dotyczący koncepcji nieba.	powstawania Ewangelii; - porównuje świecką z chrześcijańską koncepcję szczęścia ludzkiego (osiem błogosławieństw oraz szczęście eschatologiczne: „nowe niebo i nowa ziemia”); - zna różne formy krzyża, - zna <i>Koronkę do miłosierdzia Bożego</i>; - wykorzystuje wiedzę religijną do interpretacji sakralnych dzieł sztuki (śmierć i zmartwychwstanie Jezusa); - wyjaśnia, na czym polega chrześcijański stosunek do śmierci; - wyjaśnia zależności między sądem ostatecznym a miłością Bożą; - wyjaśnia pojęcie „paruzja”.	- wyjaśnia wybrane przez siebie paradoksy wiary; - rozumie analogię postawy Jezusa Chrystusa i Brata Alberta; - wyciąga wnioski z porównania ewangelicznych opowiadań o zmartwychwstaniu Chrystusa; - przeprowadza refleksję na temat żałoby w życiu człowieka; - wyjaśnia religijne znaczenie wskrzeszenia Łazarza; - porównuje różne wizje sądu ostatecznego; - wyjaśnia paradoks: dążenie do aktywnego dobrego życia i przemijalność dóbr doczesnych.
---	---	---	--

Rozdział VI Jestem dla was

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega misja Kościoła; - opowiada o św. Piotrze i o początkach Kościoła; - zna pochodzenie godności papieża, jego odpowiedzialność; -wymienia kilka biblijnych obrazów Kościoła, - opowiada o życiu pierwszych chrześcijan; - podaje współczesne przykłady świadectwa chrześcijan (własne	Uczeń: - wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest misyjny; - rozumie określenie „Urząd Nauczycielski Kościoła”; - interpretuje jeden, wybrany przez siebie obraz Kościoła; - interpretuje fragment <i>Dziejów Apostolskich</i>; - opowiada treść <i>Listu do Diogeneta</i>; - nazywa zbiory praw; - wskazuje regułę benedyktyńską jako podstawę	Uczeń: - wyjaśnia terminy: „prozelityzm”, „klerykalizacja”, „ewangelizacja”; - wyjaśnia, na czym polega nieomyślność nauki Kościoła; - zna wybraną książkę Jana Pawła II lub książkę o nim; - wymienia papieży XX wieku i krótko o nich opowiada; - interpretuje biblijne obrazy Kościoła; - układa modlitwę za Kościół	Uczeń: - podaje przykłady prześladowań współczesnych chrześcijan; - zabiera głos w dyskusji na temat urzędowego traktowania Kościoła; - tworzy własny obraz Kościoła; - rozumie różnice w starotestamentowych i nowotestamentowych obrazach Kościoła; - aktualizuje treść <i>Listu do Diogeneta</i>; - rozważa przyczynę

i z podręcznika); - podaje przykłady sytuacji, w których ludzie zachowują lub łamią zasady współżycia społecznego; - rozumie pojęcie „prawa naturalnego”; - wymienia postulaty reformy gregoriańskiej; - zna pojęcia: Inkwizycja, herezja, wolność sumienia; - opowiada o świętym Dominiku, - przedstawia postać św. Tomasza i łączy go z zakonem dominikanów; - opowiada o świętym Franciszku, - rozumie znaczenie słowa „ekumenizm”; - wskazuje wzór jedności (Trójcę Świętą) i źródło jedności (Eucharystię), - przedstawia postać św. Wojciecha i Stanisława.	prawodawstwa europejskiego; - opowiada o początkach chrześcijańskiej Europy; - wskazuje podstawowe wyznaczniki reguły dominikańskiej; - wymienia podstawowe punkty reguły franciszkańskiej; - wymienia trzy zadania ruchu ekumenicznego; - rozumie zależność: chrześcijaństwo – katolicyzm; - uogólnia postawę św. Wojciecha i Stanisława.	z wykorzystaniem biblijnych obrazów; - wyjaśnia różnice stosunku do człowieka starożytnych Rzymian i pierwszych chrześcijan; - prezentuje postać współczesnego świętego; - wyjaśnia pojęcie „prawa naturalnego”, wiąże je z sumieniem; - podaje przykłady konfliktu prawa Bożego i prawa państwowego; - omawia postulaty reformy gregoriańskiej, wykorzystując tło historyczne; - wyjaśnia pojęcia: Inkwizycja, herezja, wolność sumienia z wykorzystaniem kontekstu historycznego; - wskazuje podstawowe wyznaczniki reguły dominikańskiej, wykorzystując kontekst historyczny; - uogólnia i aktualizuje postawę świętego Franciszka; - wymienia kilka Kościołów należących do Kościoła katolickiego i innych wyznań; - zna ogólnie historię rozłamów w chrześcijaństwie; - interpretuje obraz o tematyce historycznej z wykorzystaniem wiadomości o początkach Kościoła w Polsce; - objaśnia metaforę „moje Westerplatte”.	trwałości chrześcijaństwa; - wykorzystuje rozumienie pojęcia „prawa naturalnego” do interpretacji fragmentów Pisma Świętego i aforyzmów; - rozważa sytuacje konfliktu prawa Bożego i prawa państwowego; - rozważa istotę sakramentu chrztu w kontekście wolności sumienia; - ogólnie przedstawia filozofię św. Tomasza; - rozważa, czy dawać pieniądze ludziom żebrzącym na ulicy; - charakteryzuje wybrane niekatolickie wyznanie chrześcijańskie; - komentuje warunki dialogu ekumenicznego; - podejmuje refleksję na temat współczesnego modelu patriotyzmu, np. kontekście procesów integracyjnych z UE.
---	--	--	--

Rozdział VII
Czekam na was

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - opowiada o św. Stanisławie Kostce; - dokonuje autorefleksji: ważne wydarzenia w moim życiu; - zna części różańca; - wymienia kilkoro świętych; - odróżnia Uroczystość Wszystkich Świętych od Dnia Zmarłych; - porządkuje najważniejsze uroczystości i okresy roku liturgicznego; - wyjaśnia słowo „liturgia”; - podaje dwa znaczenia terminu „adwent”; - charakteryzuje specyfikę adwentu jako okresu liturgicznego; - rozumie znaczenie słowa „paruzja”; - rozumie symbolikę światła i ciemności; - rozumie religijny (nie tylko tradycyjny) sens Bożego Narodzenia; - rozumie religijne znaczenie Wielkiego Postu; - wyjaśnia symbolikę posypania głów popiołem; - wymienia nabożeństwa wielkopostne; - wymienia części Triduum Paschalnego i wyjaśnia treść obchodów poszczególnych dni; - rozumie znaczenie obchodów Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina; - podaje podstawowe	Uczeń: - uogólnia postawę św. Stanisława Kostki: służba wyższym wartościom; - rozumie, że różaniec jest modlitwą chrystocentryczną; - rozumie istotę Kościoła pielgrzymującego, oczyszczającego się i niebiańskiego (np. łączy określenia z definicjami); - podaje podobieństwa i różnice między rokiem kalendarzowym i liturgicznym; - zna oficjalne stanowisko Kościoła w sprawie zabaw hucznych w czasie adwentu; - wymienia zwyczaje adwentowe i omawia ich znaczenie; - przyporządkowuje każdej części Triduum Paschalnego określone obrzędy; - podejmuje próbę samodzielnego określenia symboliki Ducha Świętego.	Uczeń: - opowiada o wybranym świętym, który zmarł w młodości; - zna pochodzenie modlitwy różańcowej; - wyjaśnia, na czym polega obcowanie świętych; - wyjaśnia istotę Kościoła pielgrzymującego, oczyszczającego się i niebiańskiego; - wymienia porządek roku liturgicznego; - wyjaśnia gesty i symbole liturgiczne; - wyjaśnia znaczenie słowa „paruzja”; - rozumie znaczenie najważniejszych symboli w Apokalipsie; - wyjaśnia znaczenie Bożego Narodzenia jako Wcielenia Syna Bożego, który sprawił, że życie ma sens; - poznaje nową dla siebie kolędę; - wyjaśnia umowność daty Bożego Narodzenia; - wyjaśnia znaczenie modlitwy, postu i jałmużny w Wielkim Poście; - objaśnia znaczenie obrzędów Triduum Paschalnego; - wyjaśnia symbolikę Ducha Świętego; - zna pojęcie „Paraklet”.	Uczeń: - analizuje znaczenie słów modlitwy <i>Zdrowaś Maryjo</i>; - rozumie chrześcijaństwo jako wspólnotę, która wyzwala z poczucia samotności; - wyjaśnia aktualizacyjny, uobecniający sens liturgii; - wyjaśnia symboliczne przedstawienie roku liturgicznego jako spirali; - bierze udział dyskusji na temat adwentu w życiu człowieka współczesnego; - krytycznie odnosi się do wypowiedzi rówieśników na temat adwentu wykorzystując swą wiedzę na temat tego okresu liturgicznego; - charakteryzuje liturgię Bożego Narodzenia; - samodzielnie analizuje niedzielne czytania wielkopostne; - porównuje Paschę żydowską z Paschą chrześcijańską; - podaje informacje na temat zakonu Ducha Świętego.

prawdy wiary związane z Duchem Świętym; - wymienia symbole Ducha Świętego; - wie, kiedy obchodzimy Uroczystość Zesłania Ducha Świętego.			
---	--	--	--

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ Katechizowany: · Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej. · Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji. · Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ. · Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych. · Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną. · Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp. · Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej. · Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji i ruchów katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, itp. · Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń. · Poznane prawdy wiary stosuje w życiu. · Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność. O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Kryteria oceniania

w zakresie 8 klasy szkoły podstawowej

opracowane na podstawie materiałów katechetycznych

„Jezus działa i zbawia” z serii „W drodze do Emaus”

podręcznik nr AZ-32-01/10-KR-12/13 do nauczania religii rzymskokatolickiej

zgodny z programem nauczania nr AZ-3-01/10

Rozdział I

Człowiek w drodze do Boga

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - uzasadnia, na czym polega specyfika ukazanego przez Jezusa szczęścia; - wie, że Bóg jest szczęściem człowieka, bo Bóg jest Miłością; - wymienia starotestamentalne wydarzenia, które świadczą o tym, że Pan Bóg pragnie szczęścia człowieka; - wie, że szczęścia nie można utożsamiać z powodzeniem, dobrobytem i zadowoleniem.	Uczeń: - uzasadnia, że ewangeliczne błogosławieństwa wymagają wiary w Jezusa zmartwychwstałego; - uzasadnia, że Pan Bóg pragnie szczęścia człowieka; - uzasadnia, że w osiągnięciu szczęścia nadprzyrodzonego konieczne są: wiara, zaufanie i posłuszeństwo Bogu; - wyjaśnia odmienność potocznego i religijnego rozumienia szczęścia.	Uczeń: - wyjaśnia znaczenie poszczególnych błogosławieństw (Mt 5, 1-1); - wyjaśnia, dlaczego w Jezusie Bóg najpełniej okazał, na czym polega szczęście; - wyjaśnia, że Pan Bóg udziela człowiekowi swego błogosławieństwa także w sytuacjach trudnych i dla niego niezrozumiałych; - uzasadnia sens noszenia znaków religijnych.	Uczeń: - interpretuje błogosławieństwa w kontekście współczesnych problemów gimnazjalisty; - wymienia biblijne synonimy szczęścia; - interpretuje wydarzenia starotestamentalne w kontekście błogosławieństw; - interpretuje biblijne opowiadania o męce i śmierci Jezusa w kontekście ośmiu błogosławieństw.

Rozdział II

Jezus prowadzi do Emaus

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wymienia sposoby obecności Jezusa zmartwychwstałego w naszym świecie; - wymienia dary otrzymywane w sakramencie chrztu; - wymienia symbole i znaki towarzyszące obrzędowi udzielania chrztu świętego; - wie, że święci są dowodem na to, że Panu Bogu naprawdę zależy na szczęściu człowieka; - wie, że chrześcijanie wierzą, że nawet w najtrudniejszych chwilach swojego życia nie są sami; - wymienia symbole i znaki towarzyszące obrzędowi udzielania sakramentu bierzmowania; - wyjaśnia istotę Eucharystii; - wie, że przy „stole słowa” chrześcijanie spotykają się z Bogiem poprzez czytanie i rozważanie wybranych fragmentów Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu; - wyjaśnia, co jest uobecnianie w czasie sprawowania Eucharystii; - wymienia warunki przystępowania do Komunii Świętej; - charakteryzuje rolaty.	Uczeń: - uzasadnia, że Bóg przychodzi człowiekowi z pomocą w osiąganiu szczęścia; - wie, że konsekwencją przyjętego chrztu jest obowiązek ustawicznego wzrastania i dojrzewania w wierze, nadziei i miłości; - wie, że symbole i znaki odsłaniają istotę poszczególnych sakramentów; - wyjaśnia, dlaczego Kościół obchodzi Uroczystość Wszystkich Świętych; - wymienia skutki sakramentu bierzmowania; - wymienia elementy związane z udzielaniem sakramentu bierzmowania, które kojarzą się nam z udzielaniem sakramentu chrztu; - wymienia różne określenia Eucharystii; - wymienia części liturgii słowa; - uzasadnia potrzebę spożywania Ciała Pańskiego; - uzasadnia potrzebę religijnego przeżywania Adwentu.	Uczeń: - interpretuje treść biblijnej perykopy (Łk 24, 13-35); - wyjaśnia znaczenie sakramentu chrztu; - interpretuje religijne znaczenie symboli i znaków chrzcielnych; - uzasadnia dostępność świętości dla wszystkich; - uzasadnia potrzebę przyjęcia przez ochrzczonego sakramentu bierzmowania; - interpretuje religijne znaczenie symboli i znaków sakramentu bierzmowania; - uzasadnia konieczność uczestniczenia w Eucharystii; - uzasadnia potrzebę słuchania i rozważania słowa Bożego podczas Eucharystii; - interpretuje religijne znaczenie symboli chleba i wina; - interpretuje symbole i znaki adwentowe.	Uczeń: - interpretuje symbole drogi, łamania chleba, powrotu do wspólnoty; - uzasadnia potrzebę udzielania chrztu na początku życia człowieka; - wyjaśnia rolę symboli w odkrywaniu tajemnicy zbawczego działania Boga w sakramencie chrztu; - interpretuje pojęcie świętości na wybranych przykładach; - wyjaśnia religijne znaczenie sakramentu bierzmowania; - wyjaśnia rolę symboli w odkrywaniu tajemnicy zbawczego działania Boga w sakramencie bierzmowania; - wyjaśnia znaczenie różnych określeń Eucharystii; - wyjaśnia znaczenie dialogów prowadzonych w liturgii słowa; - wyjaśnia, dlaczego Jezus jest jedynym pokarmem ludzi pragnących życia wiecznego; - wyjaśnia rolę liturgii w przeżywaniu Adwentu.

Rozdział III

Jezus Chrystus uzdrawia

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie, że wiara jest konieczna, by dostąpić odpuszczenia grzechów; - wie, że przyczyną wszelkich konfliktów między ludźmi jest grzech; - wie, że w sakramencie pokuty i pojednania Jezus Chrystus przebacza człowiekowi jego grzechy, uzdrawia ze zła, które jest następstwem grzechu oraz ponownie włącza do wspólnoty Kościoła; - wymienia części sakramentu pokuty i pojednania; - definiuje pojęcie „odpust”; - wie, że sakrament namaszczenia chorych jest też znakiem nadziei na powrót do zdrowia; - wymienia praktyki wielkopostne; - wie, że przejawem odrzucenia Bożego zbawienia jest lekceważenie rekolekcji; - wie, że człowiek nawet przez heroiczne czyny miłości nie jest w stanie zapewnić sobie zbawienia, ponieważ zbawienie jest darem samego Boga.	Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega przyniesiona przez Jezusa nowość w rozumieniu tajemnicy odpuszczenia grzechów; - wyjaśnia, że przyczyną rozbitcia jedności Kościoła jest grzech; - wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa rozgrzeszenia; - uzasadnia, że pojęcie „spowiedź” nie jest synonimem sakramentu pokuty i pojednania; - wyjaśnia różnicę pomiędzy odpustem zupełnym i częściowym; - wymienia dary, jakich Jezus udziela w sakramencie chorych; - wymienia przykazania kościelne bezpośrednio związane z okresem Wielkiego Postu; - uzasadnia potrzebę korzystania z rekolekcji; - wyjaśnia sens świętowania Triduum Paschalnego.	Uczeń: - uzasadnia, że Jezus kontynuuje swoje uzdrawiające działanie; - wymienia największe rozłamy w Kościele i podać ich skutki; - wyjaśnia, dlaczego sakrament pokuty i pojednania nazywany jest sakramentem uzdrowienia; - wyjaśnić, na czym polega rachunek sumienia i opisuje w jaki sposób można go przeprowadzić; - wymienia warunki uzyskania odpustu; - uzasadnia, dlaczego sakramentu chorych nie należy nazywać „ostatnim namaszczeniem”; - wyjaśnia znaczenie okresu Wielkiego Postu; - wyjaśnia istotę grzechu przeciw Duchowi Świętemu; - uzasadnia potrzebę uczestniczenia w obchodach Triduum Paschalnego.	Uczeń: - interpretuje perykopę biblijną o uzdrowieniu paralityka (Łk 5,17-26); - uzasadnia potrzebę działań ekumenicznych; - uzasadnia umieszczenie w przykazaniu kościelnym zobowiązania do korzystania z sakramentu pokuty i pojednania przynajmniej raz w roku; - wyjaśnia istotę poszczególnych części sakramentu pokuty i pojednania; - uzasadnia potrzebę uzyskiwania odpustów; - wyjaśnia znaczenie obrzędów sakramentu chorych; - wyjaśnia związek Wielkiego Postu z sakramentem chrztu; - wymienia grzechy przeciw Duchowi Świętemu; - interpretuje wydarzenia zbawcze aktualizowane w liturgii Triduum Paschalnego.

Rozdział IV Jezus Chrystus umacnia

Ocena	Ocena	Ocena	Ocena
-------	-------	-------	-------

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
Uczeń: - podaje przykłady z życia Jezusa, które można podpisać Jego słowami: „Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczynilem” (J 13, 15); - wie dlaczego tak uroczyste ludzie rozpoczynają życie małżeńskie; - wie, że warunkiem przyjęcia sakramentu małżeństwa jest dobrowolnie wyrażona przed Bogiem i świadkami zgoda nowożeńców, a obecny przy składaniu przysięgi kapłan jest świadkiem zgody narzeczonych bycia mężem i żoną; - wie, że zarówno diakon, kapłan, jak i biskup otrzymali sakrament święceń, chociaż w różnym stopniu; - wie, że Pan Jezus posłużył się obrazem pasterza, przekazując ludziom prawdę o sobie i swoim Kościele.	Uczeń: - wyjaśnić, na czym polega Jezusowe rozumienie służby; - wymienia cechy małżeństwa katolickiego; - wymienia symbole i znaki towarzyszące obrzędowi udzielania sakramentu małżeństwa; -wymienia zadania wynikające z sakramentu kapłaństwa; - wyjaśnia znaczenie sakramentów małżeństwa i kapłaństwa dla realizacji życiowych zadań człowieka.	Uczeń: - uzasadnia, że służba należy do istoty chrześcijaństwa; - wyjaśnia, dlaczego małżeństwo nazywamy wspólną drogą do świętości; - interpretuje religijne znaczenie symboli i znaków sakramentu małżeństwa; - wyjaśnia, dlaczego sakrament święceń nazywamy również sakramentem kapłaństwa; - interpretuje przypowieść o Dobrym Pasterzu (J 10, 7-16).	Uczeń: - interpretuje perykopę J 13, 1-20; - uzasadnia, że sakrament małżeństwa jest sakramentem w służbie wspólnoty; - wyjaśnia rolę symboli (składanie przysięgi małżeńskiej i nałożenie obrączek) w odkrywaniu tajemnicy zbawczego działania Boga w sakramencie małżeństwa; - uzasadnia, że sakrament święceń jest sakramentem w służbie wspólnoty; - wyjaśnia związki pomiędzy ideą Niedzieli Dobrego Pasterza i sakramentami w służbie wspólnoty.

Rozdział V

Człowiek w relacji z Bogiem

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wyjaśnia pochodzenie słowa „Dekalog”; - definiuje pojęcia: prawo naturalne, moralność oraz sumienie; - definiuje pojęcie	Uczeń: - przyporządkowuje przykazania Dekalogu do przedmiotu ich odniesienia; - wyjaśnia rolę sumienia w kształtowaniu	Uczeń: - uzasadnia nadrzędność Dekalogu wobec innych praw; - wie, że prawo naturalne stanowi podstawę budowania wspólnoty ludzkiej;	Uczeń: - interpretuje ideę Dekalogu w kontekście historii zbawienia; - uzasadnia niezmienną naturę prawa naturalnego; - uzasadnia, że

„prawo objawione”; - wyjaśnia obowiązki wynikające z pierwszego i drugiego przykazania Bożego; - wymienia przyczyny, dla których wierzący przybywają do sanktuariów maryjnych.	moralności człowieka; - wyjaśnia różnice pomiędzy prawem naturalnym i prawem objawionym; - wymienia grzechy przeciwko pierwszemu i drugiemu przykazaniu Bożemu; - wymienia sposoby religijnego obchodzenia dni świętych; - wie, że wyrazem związków chrześcijan z Maryją są nabożeństwa ku jej czci.	- uzasadnia, że w osobie Jezusa Chrystusa Pan Bóg najpełniej objawił ludziom swoje prawo; - uzasadnia konieczność stawiania Boga na pierwszym miejscu w życiu; - uzasadnia konieczność poszanowania imienia Boga; - uzasadnia dlaczego katolicy są zobowiązani do uczestnictwa we Mszy Świętej niedzielnej; - wyjaśnia, dlaczego katolicy czczą Maryję.	zarówno prawo naturalne, jak i objawione wskazują ludziom drogę do nieba; - uzasadnia dlaczego noszenie różnego rodzaju znaków i symboli jest zagrożeniem wiary chrześcijanina; - wyjaśnia z czego wynika i proponuje jak zaradzić nadużywaniu oraz brakowi poszanowania imienia Bożego w potocznym języku; - uzasadnia, że religijne świętowanie niedzieli służy rozwojowi człowieka i oddawaniu czci Bogu; - wyjaśnia dlaczego ludzie na różne sposoby przedstawiają Maryję.
--	--	---	--

Rozdział VI

Człowiek w relacji z innymi

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie, że kryterium sądu Bożego jest miłość; - wie, że przestrzegając przykazań, człowiek wyraża swój stosunek także do Boga; - wymienia wykroczenia przeciw przykazaniom 5-8; - wyjaśnia pojęcie „pożądania” w odniesieniu do dziewiątego przykazania Bożego; - definiuje pojęcia „chciwość”	Uczeń: - wyjaśnia związek przykazań drugiej tablicy Dekalogu z sądem Bożym; - wyjaśnia zakres i znaczenie czwartego przykazania Bożego; - wie, że troska Boga o ochronę życia ludzkiego wynika z tego, że jest ono święte, gdyż jest darem Świętego Boga; - wie, że Pan Bóg w szóstym przykazaniu w pierwszej kolejności broni wspólnoty małżeńskiej	Uczeń: - interpretuje biblijną perykopę o sądzie ostatecznym (Mt 25, 31-46); - interpretuje czwarte przykazanie w kontekście więzi rodzinnych; - wymienia zadania wynikające z piątego przykazania Bożego; - wyjaśnia pojęcie „cnota”; - interpretuje rolę siódmego przykazania w budowaniu zaufania społecznego; - wyjaśnia, dlaczego	Uczeń: - przyporządkowuje wymagania poszczególnych przykazań Dekalogu do przekazanych przez Jezusa kryteriów sądu Bożego; - uzasadnia społeczny i religijny wymiar czwartego przykazania; - wyjaśnia związek piątego przykazania z przykazaniem miłości Boga, bliźniego i siebie samego; - uzasadnia, że seksualność człowieka jest szczególnym

i „zazdrość”; - wie, że świętowanie tajemnicy Zesłania Ducha Świętego uświadamia wierzącym, że przynależą do Kościoła i uczestniczą w Jego misji od chwili przyjęcia chrztu świętego.	i rodzinnej, ale obowiązuje ono wszystkich ludzi; - wyjaśnia zewnętrzny i wewnętrzny zakres odpowiedzialności za respektowanie przykazania „Nie kradnij”; - uzasadnia, dlaczego wykroczenia przeciw ósmemu przykazaniu wymagają naprawienia krzywd; - wymienia zobowiązania dziewiątego przykazania Bożego; - wie, że w dziesiątym przykazaniu Pan Bóg domaga się szacunku wobec cudzej własności nie tylko w wymiarze materialnym, ale i duchowym; - uzasadnia potrzebę świętowania tajemnicy Zesłania Ducha Świętego.	wierzący ma obowiązek bronić dobrego imienia drugiego człowieka; - wymienia sposoby współpracy z Bogiem w pielęgnowaniu czystości serca; - zna sposoby radzenia sobie z chciwością i zazdrością; - wyjaśnia znaczenie obchodów uroczystości Zesłania Ducha Świętego dla przygotowujących się do przyjęcia sakramentu bierzmowania.	sposobem wyrażania miłości wobec Boga, drugiego człowieka i siebie; - wyjaśnia związek zobowiązań płynących z przykazania „Nie kradnij” z sakramentami Kościoła; - interpretuje rolę ósmego przykazania w budowaniu zaufania społecznego; - uzasadnia potrzebę troski o czystość serca; - uzasadnia potrzebę troski o porządkowanie potrzeb materialnych; - interpretuje treść modlitw z uroczystości Zesłania Ducha Świętego w kontekście wierności Bogu i Jego przykazaniom.
---	---	--	--

Rozdział VII

Jezus odsłania tajemnicę szczęścia

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Uczeń: - wie, że podstawowym motywem ludzkiego działania ma być miłość; - wie, że miłości nie może się ograniczać do miłowania przyjaciół; - wie, że warto podejmować w życiu odważne decyzje i pozostać wiernym	Uczeń: - uzasadnia, że przykazanie miłości Boga i bliźniego jest dla chrześcijanina podstawową zasadą działania; - uzasadnia wynikający z przykazania miłości Boga i bliźniego obowiązek służby; - definiuje pojęcie wolności w kontekście	Uczeń: - wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin nie może ograniczać się wyłącznie do zewnętrznego wypełniania nakazów i zakazów Dekalogu; - definiuje pojęcie służby w kontekście przykazania miłości Boga i bliźniego oraz „nowego przykazania”;	Uczeń: - interpretuje przypowieść o miłosiernym Samarytaninie; - interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w kontekście służby Ojczyźnie; - wyjaśnia związek przykazania miłości Boga i bliźniego

Ewangelii i własnemu sumieniu, nie zważając na niebezpieczeństwa i przeciwności; - wymienia elementy obchodów uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	przykazania miłości; - interpretuje wymowę uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w kontekście przykazania miłości.	- uzasadnia, że Kościół żyje przykazaniem miłości; - wyjaśnia znaczenie elementów obchodów Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	z nowym przykazaniem; - argumentuje dlaczego warto uczestniczyć w procesji Bożego Ciała.
---	---	---	---

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ katechizowany: · Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej. · Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu edukacji. · Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ. · Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych. · Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną. · Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaże sceniczne, pomoce katechetyczne itp. · Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej. · Twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji i ruchów katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, itp. · Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń. · Poznane prawdy wiary stosuje w życiu. · Wykazuje się umiejętnościami i wiadomościami wykraczającymi poza wymagania edukacyjne; jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność. O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny. 2.

Wymagania dopełniające